Nr. 8. Niedziela, 12 Stycznia 1890. Rok 80.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni a dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 złr. **pocztą 16 złr.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., **pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., **pocztą 4 złr.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia), lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

W dziale fejletonowym jak dotychczas tak i w roku 1890 zamieszczać będziemy wyłącznie tylko oryginalne powieści, nowele, pamiętniki i obrazki z przeszłości, pierwszorzędnych autorów, których współpracownictwo zapewniliśmy sobie, jako to: Alces (baronowej Hagen); Jeske-Choińskiego, Ludwika br. Dębickiego, dr. Antoniego J.. St. Koźmiana, Wincentego hr. Łosia, Estei, Nagody, Fr. Rawity, Zygmunta Sarneckiego, Sewera, Stef. Ulanowskiej, A. Wilczyńskiego, Jana Zacharyasiewicza i w. i. W pierwszych miesiącach 1890 r. drukować będziemy nowellę baronowej Hagen *Proboszcz z Szetyny*; następnie powieść Sewera *Z sennego przypomnienia*, dalej nowellę Estei p t.. *W Sercu Garbuska*, powieść Teodora Jeske-Choińskiego a wreszcie powieść Edmunda Naganowskiego osnutą na tle stosunków angielskich i londyńskiego życia. Powieść ta niezmiernie zajmująca i zawierająca mnóstwo barwnych a oryginalnych obrazów, równocześnie po polsku i po angielsku pisana, wyjdzie także w edycyi angielskiej p. t. *Almighty England* — „Anglia Wszechmożna“ nakładem firmy księgarskiej Scribnes and Co. w Londynie i Nowym Yorku.

W „Przewodniku“ w szeregu prac historycznych i literackich drukować będziemy cenne studyum Wojciecha hr. Dzieduszyckiego „Dzieje sztuki malarskiej“; drugą część niezmiernie zajmujących listów Andrzeja Edwarda Koźmiana; historyczno-prawniczą pracę, pełną nowych a ciekawych szczegółów, dr. Wład. Ostrożyńskiego p. t. „Sprawa zamachu na Stanisława Augusta przed sądem sejmowym“ i w. i.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego“ zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą to pismo wychodzące raz na tydzień po cenie zniżonej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1890 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie	62 ct.
	kwartalnie 1	86 ct,
Na prowincyi:	miesięcznie	92 ct
	kwartalnie 2 zł.	76 ct

CZEŚĆ URZĘDOWA

Z Najwyższego rozporządzenia noszona będzie po ś. p. Jej ces. Mości Auguście, owdowiałej cesarzowej Niemiec i królowej Prus, załoba Dworu od piątku, dnia 10 stycznia b. r. począwszy przez dni ośmnaście z następującą zmianą: przez pierwszych dziesięć dni, od 10 aż włącznie do 19 stycznia, żałoba ciężka a przez następne ośm dni, od 20 aż włącznie, do 27 stycznia, żałoba lżejsza.

C. k. Namiestnictwo zamianowało c. k. inżyniera, Władysława Adamczyka, w Białej, komisarzem nadzoru kotłów parowych dla powiatu bialskiego, wadowickiego i żywieckiego.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła oficyała pocztowego, Władysława Bonkowskiego z Tarnopola do Krakowa.

Obwieszczenie.

Reskryptem z dnia 9 października 1889 roku l. 19.674 udzieliły wysokie c. k. i królewsko-węgierskie Ministerstwa handlu Stanisławowi Dzbańskiemu we Lwowie, wyłącznego przywileju na klozet z automatycznym przyrządem do posypywania proszkiem torfowym, stosownie do otwartego opisu złożonego w wysokiem c. k. Ministerstwie handlu, z prawem pierwszeństwa od 25 kwietnia 1889 r. w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, pod wszystkiemi warunkami i ze wszystkiemi skutkami najwyższego ces. pat. z 15 sierpnia 1852.

Co się do publicznej podaje wiadomości.

W czasie od 27 grudnia 1889 r. do 3 stycznia 1890 r. stwierdzono z chorób zaraźliwych zwierzęcych:

Zarazę pyskową i racicową: w Kolędzianach (p. czortkowski); Krzyweńkiem (pow. husiatyński); Trzcinicy (p. jasielski); Świerzowy polskiej, Krośnie (p. krośnieński); Dożyycy (pow. liski); Chorzelowie (p. mielecki); Librantowy, Witowicach dolnych (p. nowosandecki); Czarnej wodzie, Sromowcach niżnych (p. nowotarski); Lipinach (p. pilźnieński).

Parchy u koni: w Szczakowy (pow. chrzanowski).

W powyższym czasie wygasła:

Zaraza pyskowa i racicowa w Gawłówku, Ostrowie szlacheckim, Bratocicach (p. bocheński); Zabawie (p. brzeski); Kobylnicy ruskiej, Łukawcu (p. cieszanowski); Pilczy żelichowskiej (p dąbrowski); Polanie, Huczku, Tarnawie (p. dobromilski); Hubiczu (p. drohobycki); Olejowej, Korolowce (p. horodeński); Rokietnicy, Dobry (p. jarosławski); Smereku, Wetlinie, Zawoju, Łuku, Jaworcu (p. liski); Żegiestowie (pow. nowosandecki); Brzegach, Białce, Podczerwonem, Odrowążu, Czarnym Dunajcu, Wróblówce (p. nowotarski); Krównikach (p. przemyski); Kamiennej górze (p. rawski); Bukaczowcach (pow. rohatyński); Neudorfie, Mokrzanach (p. samborski); Żabczu Murowanem, Bezejowie (p. sokalski); Nauczułce małej i wielkiej (p. staromiejski); Siechowie, Podhorodcach, Nieżuchowie, Łanach sokołowskich, Hołobutowie (p. stryjski); Studzieńcu (p. tłumacki).

Nosacizna u koni: w Stojanowie (p. kamionecki).

Z c. k. Namiestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 11 stycznia.

Rząd włoski wprowadził z Nowym Rokiem w kolonialnych swoich posiadłościach w Afryce instytucyę władz cywilnych, a to przez ustanowienie gubernatora i rady kolonialnej w Massawie. Z przeobrażeniem tem rządów wojskowych na cywilne, położył rząd podstawę do politycznej i administracyjnej organizacyi kolonii. Trzech członków rady kolonialnej, z gubernatorem na czele, stanowić będą rodzaj zależnego ministeryum kolonialnego. Członkowie ci, w randze prefektów, mają każdy z osobna pewien ściśle wytknięty zakres działania. Jeden za-

---

Listy artystyczno-literackie
z Warszawy.

Z teatrów warszawskich. — Bezpośrednie skutki śmierci Żółkowskiego. — Dramat hr. Rzewuskiego. — Komentarz autora. — Nowości literackie. — Wydawnictwa gwiazdkowe. — Powieść Deotymy.

Zbyt wielka „rozpacz“ po śmierci Żółkowskiego wydała natychmiast owoce.

Pisano tyle o genialności zgasłego aktora, tak rzewnie i ciągle płakano na temat: przepadł teatr polski! że publiczność uwierzyła w lamenta ptaków złowróżbnych i przestała chodzić do przybytku Melpomeny.

— Po co nudzić się w sali, w której powinno się bawić, na co patrzeć na nieudolną grę „komedyantów“, kiedy nie ma już wielkiego „artysty“?

Gdy sobie publiczność tak powiedziała, opustoszały teatra warszawskie na kilka tygodni.

Więc co się złego zrobiło, trzeba było odrobić, aby się teatr nie znalazł rzeczywiście w położeniu trudnem.

— Nieprawdą jest, aby ubytek jednego wykonawcy, choćby najwięcej utalentowanego, miał grozić poważnie instytucyi nie na barkach jednego stojącej człowieka, nieprawdą jest, aby i t. d.

I tak zawsze w Warszawie.

Serdeczne, gościnne, dla wszystkich przybyszów, zkądkolwiekby przypłynęli, życzliwe miasto, nie zna nigdy i w niczem miary. Gdy się kimś, czemś zachwyci, to już bez upamiętania, gdy kogoś nie lubi, to już nawet bez powodu.

Rasa nasza nie odznacza się w ogóle logiką, spokojną rozwagą, trzeźwą sprawiedliwością. Zapalamy się szybko — myślimy mało — nie rozumiemy znaczenia i wartości czasu — nie zachowujemy nigdy terminów, nie ma, słowem, w naturze naszej „solidności“, która, jak cement wiązania mularskie, spaja przymioty charakteru, zwartą tworząc całość.

Ten brak solidności i słowności, ten wstręt do systematyczności, utrudnia u nas wszystkie stosunki i szkodzi nam niezmiernie. Niejedna wieś przeszła w ręce cudze z powodu niezachowywania terminów. Dopisywało się, dopisywało, aż się cały majątek przepisało. Ztąd u nas owe liczne bankructwa, o których się mówi: ani jadł, ani pił, nie hulał, nie użył i „rozlazło się jakoś“. Na co? na procenta, które rosły przez ciągłe dopisywanie.

Ten brak „solidności“ przejawia się nietylko w naszych sprawach prywatnych. I w życiu publicznem dokucza nam częściej, aniżeli potrzeba. Niechno ktoś zrobi coś takiego, co się nie wszystkim podoba, zaraz jest.... zdrajcą. Przeciwnik nie przypuszcza, że można być dobrym obywatelem kraju z odmiennemi od jego wyobrażeń przekonaniami, wróg stronniczy rzuca od razu w twarz obelgę najkrwawszą. Świadectwem nasze konkursy literackie i artystyczne, jak mało u nas miary, wyrobienia i równowagi.

Grzeszymy wszyscy temi wadami, ale Warszawa najwięcej.

Umarł Żółkowski pierwszy komik polski, więc zginął naturalnie zaraz teatr. Nie ma go, przepadł, zaniknie powoli. Rozdzierajcie na sobie szaty i płaczcie, miłośnicy sztuki dramatycznej, albowiem runęła jej podstawa!

Jak gdyby jakakolwiek sztuka stała wykonawcami! Nie będzie muzyki, gdy zabraknie znakomitych wirtuozów, zamilknie poezya razem z ostatnim deklamatorem, skona teatr z pierwszorzędnymi aktorami.

Mówiąc o teatrze greckim, kogoż się wymienia? Przecież nie aktorów, lecz Eschilosa, Eurypidesa, Sofoklesa, Arystofanesa, Menandra i i. Plautus i Terencyusz stanowią teatr rzymski, Kalderon i Lope de Vega hiszpański, Szekspir angielski, Molière, Racine, Corneille, Beaumarchais, Hugo, Dumasowie, Sardou i Augier francuski, Schiller, Kleist, Gutzkow niemiecki.

Nie aktorowie, wykonawcy, są panami na scenie, lecz autorowie twórcy. Gdy tych nie staje, — nie ma teatru.

Teatr w chwili obecnej szwankuje rzeczywiście, nietylko u nas, ale i we Francyi, czy jednak z braku aktorów? Wszakżeż błyszczą dotąd „gwiazdy“ scen paryskich, żyje: Sara Bernhardt, starszy Coquelin, Mounet-Sully i t. d.. a mimo to nie widział Paryż od lat dwóch ani jednej premiery świetniejszej.

Osłabła twórczość dramatyczna, a z nią chwieje się teatr, jak zawsze, gdy zabraknie nowości zajmujących lub potężnych.

Śmierć Żółkowskiego zrobiła niezawodnie duży wyłom w szeregach aktorów polskich, pozbawiła Warszawę nieodżałowanego bawiciela, sztuka jednak dramatyczna będzie się bez niego dalej rozwijała, jak istniała kiedyś bez niego. Niech tylko autorowie tworzą dzieła dobre, a znajdą się zawsze odpowiedni wykonawcy.

Do naszej literatury teatralnej przybył w ostatnich tygodniach nowy utwór, który przeszedł już w Warszawie próbę ogniową.

Stanisław hr. Rzewuski, młody literat, przebywający od pewnego czasu stale w Paryżu, autor kilku sztuk, wystawionych bez powodzenia w różnych teatrach, sięgnął tym razem wysoko, bo aż do dramatu filozoficznego Starą legendę o Don Juanie, wybrał sobie do ostatniego eksperymentu scenicznego.

Eksperymentu, — tak bowiem tylko wolno nazwać wszystko, co wyszło dotąd z pod pióra hr. Rzewuskiego.

Wychowany w Petersburgu, rozwijający się w Paryżu, zna młody twórca bardzo powierzchownie ludzi i stosunki kraju, dla którego głównie pisze.

Podkreśliłem wyraz „głównie“, gdyż nie dla nas jedynie tworzy hr. Rzewuski. Sztuki jego grają w Petersburgu, a jedną z nich wystawił paryski „wolny teatr“ p. Antoine'a.

Gdy która ze sztuk hr. Rzewuskiego ujrzy w Petersburgu światło kinkietów, wówczas piszą dzienniki nadnewskie:

— Autor bierze widocznie typy swoje z Warszawy, bo u nas nie ma takich charakterów.

To samo mówimy w Warszawie, odsyłając postacie hr. Rzewuskiego nad Newę.

W Paryżu znów wykręcają się Francuzi ogólnikiem:

— To zapewne typy słowiańskie.

Znaczy to: typów hr. Rzewuskiego nie ma w istocie nigdzie, ani nad Wisłą, ani nad Newą, ani nad Sekwaną, lub jakąkolwiek inną rzeką. Wykwitają one poprostu z wyobraźni autora, niedostatecznie jeszcze uregulowanej przez doświadczenie, przez szkołę życia.

Nic to dziwnego. Pisarz sceniczny musi znać świat, ludzi, a tę wiedzę daje tylko czas. Hr. Rzewuski nie należy jeszcze do pisarzy starszych.

Czem jest legenda o Don Juanie, wiadomo powszechnie. Fantazya zmysłowego Południa wcieliła w tę postać tęsknoty swoje, marzenia i zwątpienia. Północ wydała filozoficznego Fausta, mglista Anglia zamglonego Hamleta, kraje gorące krewkiego Don Juana

wiadywać ma sprawami wewnętrznemi, drugi prowadzić gospodarstwo gałęzi finansowej, robót publicznych i komunikacyj, trzeci nakoniec, czuwać nad kierownictwem handlu i stosunkami z cesarstwem Etiopii. Rada kolonialna wyposażona została zupełną autonomią a zależeć będzie od rządu w Rzymie tylko w zagranicznych stosunkach kolonii, tudzież w razie sprzeczności zdań pomiędzy trzema szefami administracyi a gubernatorem. Bezpośrednio z rządem porozumiewa się tylko gubernator, a to we wszystkich sprawach cywilnych z ministerstwem spraw zagranicznych, w sprawach zaś wojskowych, z ministrami wojny i marynarki, gubernator bowiem posiada charakter podwójny, rządcy cywilnego i naczelnego wodza w jednej osobie, Władzę cywilno-wojskową skoncentrowano dlatego, ażeby w kolonii nowej uniknąć starć ewentualnych z dowódcami wojskowymi i władzami cywilnemi; dotychczas bowiem stosunki nie pozwalają na znaczne zmniejszenie sił zbrojnych. Rząd organizując radę kolonialną, miał na oku i tę korzyść, aby uniknąć niepotrzebnego mięszania się sfer parlamentarnych, szczególniej opozycyjnych.

Gdy Włochy zajęte są wewnętrzną organizacyą swojej kolonii, pojawiają się równocześnie pogłoski o rzekomych zatargach pomiędzy Anglią a Włochami, jakoby pod pozorem, iż Anglia niechętnie uznaje traktat Włoch z Abisynią. Pogłoskom tym zaprzeczono kategorycznie z półurzędowych sfer włoskich, ale mimo to nie umilkły rozmaite kombinacye polityczne na temat owego traktatu, który zapewnia Włochom wpływ polityczny w Abisynii. Na przypomnieniu, że nie wszystkie państwa europejskie uznały traktat włosko-abisyński, zależało pewnej części prasy opozycyjnej we Francyi. Prasa ta poczytuje za błąd polityczny gabinetowi francuskiemu, iż nie poszedł w ślady Rossyi i nie odmówił uznania dla traktatu króla Włoch z królem Menelikiem. Ale opozycya, czyniąc bezpodstawne zarzuty, spełnia tylko swoją rolę, praktykowaną we Francyi od dawna. Większe zdziwienie wywołała we Włoszech prasa inspirowana lub wprost ministeryalna we Francyi, uważała bowiem za stosowne odezwać się z usprawiedliwieniem rządu, które to usprawiedliwienie nazwano we Włoszech dziwnie potulnem, O powodach uznania traktatu włosko-abisyńskiego przez Francyę powiedziano: Menelik i jego państwo nie obchodzą Francyi; niepodobna było przyjaciół włoskich drażnić, gdyż byłoby to jedynie dla p. Crispiego z korzyścią, a zresztą Francya znajduje się względem beja Tunisu zupełnie w tem samem położeniu, co Włochy względem Menelika. Gdy Francya nadto życzy sobie ustępstw włoskich w Tunisie, to nie mogła zbyt ostro występować. — Ze strony włoskiej dano w tych dniach Francyi pociechę tej treści, że gdy Rossyi w tym stosunku Abisynii do Włoch idzie raczej o religijne sprawy, niż o politykę, to prawdopodobnie Rossya i jej władca pójdą wkrótce za przykładem innych mocarstw i uznają traktat, zdziałany w interesie kolonialnym Włoch.

Konferencye ugodowe.

Z Wiednia donoszą, iż po załatwieniu na konferencyi sprawy podziału rady kultury krajowej wejdzie na porządek dzienny kwestya w ścisłem tego słowa znaczeniu polityczna, mianowicie rozgraniczenie powiatów w Czechach wedle narodowości, oraz uregulowanie stosunków językowych. Po ukończeniu narad oba stronnictwa mają ogłosić obszerne oświadczenie.

W dalszem, a raczej ostatecznem następstwie odbywających się ugodowych konferencyj — jak piszą do *Czasu* — dwie przedstawić się mogą ewentualności: na wypadek dodatniego ich skutku, wejście posłów niemieckich do sejmu pragskiego; w razie zaś zupełnego ich niepowodzenia, możliwość opuszczenia kiedyś Rady państwa przez opozycyę. Prawdopodobnie jednak same konferencye zakończą się, nawet w razie niepomyślnym, bez drastycznego zwrotu w ogólnem położeniu. Na wszelki wypadek dostarczą one rządowi cennego materyału objaśniającego, z którego będzie mógł wedle sumienia i przekonania skorzystać i zużytkować go, choćby drogą administracyjnych rozporządzeń.

Że nikt w gabinecie nietylko nie jest przeciwnym ugodzie, ale że wszyscy życzą jej sobie ze względów patryotycznych i państwowych gorąco, byłoby zbytecznem zapewniać; ale wobec złośliwych a kłamliwych insynuacyj pewnych organów, nie można dość na to kłaść nacisku, iż właśnie najwybitniejsi przedstawiciele obecnego systemu w gabinecie są najsilniej przekonani o potrzebie ugody, która byłaby istotnym i najwyższym wyrazem tego systemu. A już żadnej nie może ulegać wątpliwości, iż polskim czynnikom jak najbardziej zależy na pomyślnym ukończeniu rozpoczętego dzieła, gdyż w tej sprawie muszą mieć i mają przedewszystkiem na oku, siłę Austryi, wzmocnienie Monarchii i ustalenie jej wewnętrznych stosunków — do czego oczywiście potężnie przyczyniłoby się pomyślne rozwiązanie zadania konferencyj.

W końcu telegrafują do *Czasu*: Fakt że rząd przedkłada konferencyi fachowe elaboraty we wszystkich kwestyach, można poczytać za dowód, że dzieło to było od dawna przygotowanem. Względem elaboratu rządowego zasięgnęli Czesi opinii ks. Schwarzenberga, prezesa rady kultury krajowej.

Z Petersburga.

(Namiestnictwo na Kaukazie. — Z Akademii umiejętności. — Sprawa wymordowania więźniów na Sybirze. — Zjazdy).

Köln. Ztg. odbiera z Petersburga następującą wiadomość: Ks. Dondukow-Korsakow opuści wkrótce swą posadę generał-gubernatora Kaukazu, gdzie zostanie utworzonem namiestnictwo. W kołach decydujących utrzymują, iż w. książę Włodzimierz będzie mianowany namiestnikiem i że do jego boku będzie dodanym w charakterze prawniczego doradcy obecny minister sprawiedliwości Manassein. Jako następcę Manasseina wymieniają pomocnika ministra spraw wewnętrznych p. Plewego.

Donosiliśmy w swoim czasie, iż na życzenie cara zaproponowano na członka petersburskiej Akademii umiejętności księcia Mikołaja Czarnogórskiego i że wybór ten z wielką tylką biedą przyszedł do skutku. Książę Mikołaj dowiedziawszy o tem, odmówił przyjęcia wyboru, lecz uczynił to, jak donoszą z Petersburga, w sposób, który dotknął cara bardzo niemile. Car też dał uczuć swe niezadowolenie kilku członkom Akademii, skutkiem czego znaczna liczba akademików wystąpiła z uczonej korporacyi. Podobno w najbliższym czasie ma także w. książę Konstanty złożyć godność prezydenta Akademii. Ostatecznie może przyjść do tego — jak dodaje korespondent ***Köln. Ztg.*** — iż będzie Akademia bez akademików.

Do *Daily Chronicle* donoszą z Petersburga, że wiadomość *Timesa* o wymordowaniu więźniów na Sybirze, czemu swojego czasu zaprzeczano, jest zupełnie prawdziwą. Odnośna korespondencya *Timesa*, została przedłożoną carowi, który polecił surowo ukarać winnych.

Dnia 8 bm. otwarty został zjazd działaczy na polu wykształcenia technicznego i profesyonalnego. Zjazd zagaił minister oświaty mową, w której oświadczył, że celem zjazdu jest obznajomienie się ze stanem technicznego wykształcenia w Rossyi, znajdującem się jeszcze w zarodku, lecz którego potrzebę odczuwa społeczeństwo rossyjskie.

W najbliższym czasie zbierze się w Petersburgu kongres przyrodników i lekarzy.

Serbska skupczyna.

Skupczyna serbska została odroczoną do 13 lutego. Do działalności obecnej nadzwyczajnej skupczyny, pierwszej zebranej po ogłoszeniu nowej konstytucyi, przywiązywano w Serbii wielkie nadzieje. Składając się przeważnie z radykalistów, będących stronnictwem rządowem i ze słabej tylko mniejszości liberalnej, miała ona wypełnić luki w konstytucyi, uchwalić szereg reform zasadniczych i ukonsolidować wstrząśnięty kilkoletniemi przesileniami gmach państwa. Tymczasem zgromadzenie nie załatwiło ani jednej ze spraw stanowiących główny przedmiot jego zadania, nic prawie nie uczyniło dla uzupełnienia i rozwinięcia konstytucyi, niezałatwiło nawet budżetu, gdyż zaledwie w ostatniej chwili przed odroczeniem dopełniło drugiego czytania tego przedmiotu. W zakresie konstytucyi, administracyi, finansów i spraw wojskowych poruszano wprawdzie w skupczynie wiele projektów, nie powzięto wszakże ani jednej stanowczej uchwały. Regencya i gabinet zajęte różnego rodzaju sporami nie nagliły ze swej strony reprezentacyi narodowej, to też rezultat odroczonej sesyi jest mniej niż skromnym.

Przed zebraniem się odroczonej właśnie skupczyny mówiono głośno, że przyjaciele królowej Natalii poruszą w drodze parlamentarnej sprawę jej rozwodu z królem Milanem, że żądać będą unieważnienia go i obalenia układu króla z regencyą, przyznającego Milanowi opiekę nad królem Aleksandrem. Oprócz tego obiegały pogłoski, przypisujące Pasiczowi zamiar zażądania od skupczyny cofnięcia dekretu skazującego na wieczną banicyę członków rodziny Karadżordżewiczów. Obadwa wnioski miałyby niewątpliwie bardzo wielką doniosłość polityczną, to też już sama ich zapowiedź w kołach sprzyjających utrzymaniu *status quo*, budziła wielki niepokój. Pogłoski atoli nie sprawdziły się. Przez cały czas narad nikt ani jednem słowem nie wspomniał w skupczynie ani o królowej Natalii, ani o Karadżordżewiczu, królowa wprawdzie bawi ciągle w stolicy, ale straciwszy znaczenie polityczne, znikła z widowni politycznej; o sporach jej z królem, zajmujących niedawno temu w tak wysokim stopniu świat polityczny, nietylko w Serbii, lecz i za granicą nikt już nie myśli i nie mówi. Tak samo ma się rzecz z Karadżordżewiczami.

Skutkiem tego i umiarkowanej postawy skupczyny, stosunki serbskie nie budzą dziś takich obaw, jak w chwili abdykacyi króla Milana. Rząd stara się utrzymać przyjacielskie stosunki ze wszystkiemi państwami. Z Turcyą wynikł co prawda zatarg o wice-konsula tureckiego we Wranii, posą-

---

Takie postacie, forma widoma idei, nie nadają się w ogóle do obrobienia scenicznego, bo dramat, to akcya, ciągły czyn. Niemożliwe one bez komentarzy, deski teatralne nie znoszą tajemnic. Trzeba na nich postawić i powiedzieć wszystko jasno, zwięźle i plastycznie.

Ze wszystkich postaci legendowych zawiera Don Juan najwięcej pierwiastków scenicznych, bo awanturuje się dużo, pojedynkuje, zwodzi i uwodzi, czyli czyni. Jest się „za co uchwycić" i obmyślić fabułę zajmującą, która nie szkodzi nigdy dziełu sztuki.

Don Juan kusił i skusił już niejednego autora, w muzyce nawet wyspiewywał bluźnierstwa i rozczarowania swoje. Mimo to nie posiada literatura dramatyczna dotąd Don Juana pełnego.

Bo przecież ten Don Juan legendy, ten człowiek, silny cieleśnie, ufający potędze zmysłów, ten buntownik, szukający rozwiązania zagadki życia na drodze empirycznej, jakbyśmy dziś powiedzieli, nie może być tylko zwykłym awanturnikiem. zawalidrogą, uwodzicielem. Wszystkie zbrodnie popełniać musi dla jakiegoś celu, dla przekonania się ostatecznego, że nie ciało odpowiada na pytanie: dokąd idziemy, na co jesteśmy? W jego bluźnierstwach powinna rozbrzmiewać skarga na niemoc człowieka. Dużo króla Salomona tkwi w Don Juanie legendy.

Zdawało się, że hr. Rzewuski pogłębi postać, wcielającą obłędy całych narodów, poprzedził bowiem wystawienie dramatu komentarzem, drukowanym w ***Kuryerze Warszawskim***, a świadczącym o poważnych studyach autora. Hr. Rzewuski zna bardzo dobrze całą literaturę, odnoszącą się do Don Juana, zna także niedostatki dawniejszych dramatów i rzucił rzeczywiście nowe światło na postać hiszpańskiego awanturnika.

Ale światło to dziwnie niejasne, chorobliwie błyskotliwe.

Don Juan hr. Rzewuskiego żyje tylko jeden dzień. Umarł o północy, duchy jednak kochanki i ojca (ukazujące się na scenie w rodzaju prologu) wymodliły jeszcze dla niego u Boga godzin dwadzieścia cztery, aby mógł odrobić, co złego nabroił. Nie wielką zadaje mu autor pokutę: oto niech awanturnik, który zabił w pojedynku mnóstwo ludzi, unieszczęśliwił cały legion mężów, żon, narzeczonych i t. d. — niech ten awanturnik przebaczy komukolwiek, a będzie zbawiony.

Don Juan hr. Rzewuskiego przebacza rzeczywiście, ale komu?

Zaledwo ocknął się z letargu, postanowił sponiewierać żonę brata. Zanim dokazał, co zamierzył, spotkał się z młodym chłopcem, z synowcem swoim, jak mniema. Wyzwany przez niego na pojedynek, ranił śmiertelnie dziecinę.

Nie synowca zabił, lecz własnego syna, o czem się później dowiedział. Ten syn, umierając, uderzył go w twarz, a on... przebaczył mu i skonał sam, odkupiony.

Komuż przebaczył? Własnej krwi i to synowi dogorywającemu. Chyba to nie wielka sztuka...

Gdyby ten człowiek dumny, namiętny, nie przebaczający nigdy, nigdzie i nikomu, zniósł obelgę, zadaną mu przez kogoś obcego, możnaby autorowi przyklasnąć, ale ojciec, nie dobijający syna, którego nadomiar sam życia pozbawił, nie jest bohaterem. Takie upokorzenie nie maże długiego szeregu zbrodni i przestępstw.

Hr. Rzewuskiemu nie udał się eksperyment z Don Juanem, co jednak niczego nie dowodzi, bo co dziś zawiodło, może się jutro powieść. Chociaż Don Juan nie zadawala nikogo, — widać w tym utworze znaczny postęp w porównaniu z dawniejszemi. Hr. Rzewuski zaczyna już panować nad techniką, a niektóre sceny odsłaniają temperament dramatyczny miary niepoślednie. Sama już okoliczność, że hr. Rzewuski odważył się na pomysł pierwszorzędny, przemawia korzystnie za rodzajem jego umysłowości.

W teatrach innych w „Rozmaitości", w „Małym", dosyć pusto i nie zabawnie. Po „Ciężkich Czasach" Bałuckiego, które padły u nas stanowczo, nie wystawiła komedya nic nowego.

Osłabł od pewnego czasu także ruch wydawniczy, podtrzymywany obecnie w Warszawie jedynie przez p. Teodora Paprockiego. Pp. Gebetner i Wolff, zagrzązłszy w ***Kuryerze Codziennym***, który się nie opłaca, mimo wysiłków olbrzymich i ciągłych przemian, to formatu, to kolorytu, to redaktorów, w końcu wycofali się prawie zupełnie z działalności wydawniczej. P. Maurycy Olgebrand, który nie odznaczał się nigdy ruchliwością, odbija swoje książki do nabożeństwa, „artykuł", niezawodzący nigdy. „Rzuca się" jedyny p. Paprocki, ale zwykle tylko na początku sezonu zimowego. Gdy nadejdzie grudzień, przestaje i on „pracować".

Nieco gwarniej między księgarzami było przed samemi świętami. Odbijano i sprzedawano książeczki dla dzieci z obrazkami i bez obrazków, odnawiano stare rzeczy i dodano garść nowości.

Na gwiazdkę wygotował także p. Lewental powieść historyczną Deotymy p. t. „Branki w Jassyrze". Na zewnątrz przedstawia się to dzieło bardzo pokaźnie. Wydrukowane w trzech, olbrzymich rozmiarów tomach, przyozdobione wybornemi ilustracyami Andriolle'go, może spoczywać bez wstydu w salonach, na stolikach, obok innych wydawnictw kosztownych.

A na wewnątrz?

Rzemiosło krytyka nie należy w ogóle do zajęć rozkosznych. Zadowolić bliźniego tak trudno.... Gdy się chwali, to zawsze za mało, gdy się gani, zawsze za wiele. Najgorzej zaś bywa temu, kto obchodzi się grzecznie, czyli, kto nie mówi rozmyślnie tego, co powinien.

Deotyma ma po za sobą szereg lat pracy publicznej, niegdyś chlubnej i pożytecznej, a wszystkim zasłużonym należą się zawsze pewne względy.

Deotyma jest poetką, z czego jednak nie wynika, aby mogła napisać dobrą powieść. „Branki w Jassyrze" nie dodadzą jej imieniowi blasku, chociaż autorka mniema inaczej.

Kto szuka w powieści tylko ciekawych wypadków, zdarzeń, przygód, znajdzie ich w „Brankach" nawet więcej, aniżeli w romansach historycznych Sienkiewicza.

Bohaterki Deotymy, Ludmiła i Elżbieta, wzięte do niewoli przez Tatarów, przechodzą takie koleje, że w niczem w porównaniu z niemi awantury Kmicica. Autorka nie oszczędza biednym niewiastom niczego, bo obdarza je nawet trądem. Doświadczywszy ich do woli, pozwala im ostatecznie wrócić do kraju, do zamków ojczystych.

Każdy tom „Branek" zaopatrzyła Deotyma bogatym dodatkiem zapisków, notat, tytułów dzieł, z których czerpała barwy do obrazów z życia mongolskiego.

Dodatek ten jest świadectwem pracowitości autorki, lecz żądamyż od beletrysty takiej dokładności?

Domagamy się od pisarza-artysty, aby nam dał złudzenie, aby nas za pomocą talentu i techniki artystycznej przekonał o prawdzie swoich tworów. Zkąd czerpał dane — rzecz obojętna. Tylko uczony ma obowiązek popierania swoich twierdzeń źródłami.

W dziełach sztuki znaczy forma prawie to samo, co treść, o czem zapominają zwykle autorowie większych powieści.

W „Brankach" nie ma harmonii, porządku, ciągłości. Czuć, że autorka przedłuża rozmyślnie bajkę, aby było jeszcze więcej tych wypadków „ciekawych". Powstaje ztąd takie mnóstwo szczegółów, zkądinad bardzo dobrych, że nić przewodnia ginie zupełnie w tym chaosie.

Teodor Jeske Choiński.

dzanego o szpiegowanie działań serbskich na polu militarnem, niebawem przecież w zadawalający sposób dla stron interesowanych został załatwiony. Ponawiające się zaś często napady tureckich arnautów na terytoryum serbskie, lubo były przedmiotem wymiany zdań między Konstantynopolem i Belgradem, nie mają znaczenia politycznego. Nieufność do Bułgaryi w końcu zmniejszyła się; dzisiejsze stosunki między dwoma sąsiedniemi krajami są znośne, lubo w gruncie rzeczy wzajemne aspiracye do Macedonii wytwarzają antagonizm, który mniej wyraźnie chwilowo objawia się, lecz istnieć nie przestał.

Z Rzymu.

(Podróż ks. Neapolu na Wschód i włoska polityka wschodnia).

Z Rzymu piszą do *Polit. Corr.* w sprawie podróży włoskiego następcy tronu po Wschodzie co następuje: „Jakkolwiek byłoby zupełnie nie na miejscu przypisywać podróży tej wielkie polityczne znaczenie, w każdym razie jednak, biorąc ją w związku ze wschodnią polityką Włoch, zasługuje ona na uwagę także pod względem politycznym. Albowiem, gdy przez długie lata polityka Włoch na Wschodzie była gnuśną i obojętną, to teraz, energii p. Crispiego udało się wpływ i znaczenie Włoch na Wschodzie podnieść i wywalczyć Włochom to stanowisko, jakie im się już choćby tylko ze względu na liczne kolonie włoskie w europejskim Wschodzie słusznie należy. Na całej przestrzeni od Korfu do Filipopola spotkać można licznych mieszkańców narodowości włoskiej a nawet w Bułgaryi, Serbii i Rumunii żywioł włoski ma poważną reprezentacyę, dość wspomnieć, że prawie wszystkie przedsiębiorstwa robót kolejowych są w ręku Włochów. Kolonia włoska w Filipopolu liczy przeszło 300 członków podobnież silne są kolonje w Salonice, Skodarze i w Nowym Bazarze. Przed wojną krymską dominował język włoski na całej przestrzeni od Filipopola do ujść Dunaju, a w Turcyi samej był obok tureckiego i greckiego najbardziej rozpowszechnionym w sferach zajmujących się przemysłem i handlem.

Począwszy od r. 1855 Włochy, zajęte sprawą wewnętrznego zjednoczenia się, odwróciły uwagę swą od Wschodu zupełnie i prowadziły politykę neutralną, zaś od r. 1866 aż do najnowszych czasów wziął tam wpływ francuski górę, do tego stopnia wreszcie, że wyrugował niemal zupełnie włoską mowę z handlu i przemysłu, a mimo to polityka włoska pozostawała ciągle w roli biernej. Dopiero energicznej interwencyi Crispiego powiodło się powoli odzyskać na nowo straconą pozycyę. Zapomocą zakładania szkół włoskich we wszystkich tych miejscowościach gdzie są włoskie kolonie, starał się p. Crispi przedewszystkiem przywrócić językowi włoskiemu to stanowisko, jakie dawniej posiadał. Następnie polecił wszystkim konsulom włoskim na Wschodzie, ażeby o rodaków swoich więcej jak dotychczas dbali, ażeby pielęgnowali w nich uczucie solidarności narodowej, ażeby wreszcie wyrobili w nich przeświadczenie i pewność, że rząd dba o nich i ująć się za nimi potrafi: wszystko to przyczyniło się niemało do wzmocnienia stanowiska Włoch na Wschodzie.

W obec tego można śmiało twierdzić że podróż włoskiego następcy tronu po Wschodzie przyczyni się jeszcze bardziej do podniesienia wpływu i znaczenia włoskiego w tych okolicach, a z drugiej strony z podróży tej będzie ta korzyść, że następca tronu o znaczeniu Włoch na Wschodzie sam wyrobi sobie zdanie z osobistej obserwacyi. Nie mniej przyczyni się podróż ta do politycznege wykształcenia młodego księcia.

Prowizoryczny rząd brazylijski.

Do *Polit. Corresp.* donoszą z Rio de Janeiro: Prowizoryczny rząd republikański na razie nie wiele poczynił zmian w składzie osobowym urzędników administracyi i sądownictwa oraz w dyplomatycznej reprezentacyi Brazylii za granicą. Kilku posłów, którzy po upadku cesarstwa postanowili złożyć swe mandaty, zrzekło się tego zamiaru na wyraźne życzenie cesarza Dom Pedra, który oświadczył, iż nie chciałby, aby wspomniani urzędnicy przez niego potracili swe posady. Jeden tylko baron Penedo, poseł brazylijski w Paryżu, który już dawniej miał zamiar ustąpić, został odwołany przez prowizoryczny rząd, również jak i konsul generalny w Paryżu, Machado de Andrade Carvalho. Obecnie podał się do dymisyi poseł w Belgii, hr. Villeneuve. Baron Itajuba, poseł w Rzymie, przeniesiony został w tymże charakterze do Paryża, a wice-hr. d'Arinos, poseł w Londynie, zamianowany został reprezentantem Brazylii przy Stolicy Apostolskiej. W personalu ministerstwa spraw zagranicznych na razie nie poczyniono żadnych zmian, lecz wkrótce ma nastąpić gruntowna reorganizacya dyplomatycznego i konsularnego ciała

Szwajcarski generalny konsul w Rio de Janeiro doniósł prowizorycznemu rządowi, iż na skutek telegraficznej instrukcyi rady związkowej nadal będzie utrzymywał stosunki z republikańskim rządem Brazylii. Generalny konsul wyraził jednocześnie nadzieję, iż przyjazne stosunki, istniejące między Brazylią a Szwajcaryą, staną się z czasem jeszcze bardziej ściślemi. Skutkiem tej uprzejmości nastąpi prawdopodobnie przywrócenie poselstwa brazylijskiego w Bernie, które przed kilku laty zniesione zastało ze względów ekonomicznych.

KRONIKA

Lwów, 11 stycznia.

— **Mapę kolejową** Monarchii Austro-Węgierskiej, doskonałą w całem tego słowa znaczeniu, odpowiadającą wszystkim wymaganiom, jakie ze stanowiska handlowego, kupieckiego i t. p. do podobnej publikacyi stawiać można, wydała świeżo firma wydawnicza Artaria i Comp. w Wiedniu. Uwzględnione w tej mapie są wszystkie linie kolejowe, jakie w najnowszych czasach powstały, oraz wszystkie będące dopiero w budowie drogi żelazne. Zaznaczone są na niej okręgi wszystkich poszczególnych dyrekcyj ruchu, niemniej uwzględniono nowy system taryfy strefowej węgierskiej. Dla kantorów kupieckich, bankowych, biur i urzędów mapa ta zaleca się jako nader cenny podręcznik informacyjny.

— **Odczyty.** Staraniem wydziału Towarzystwa politechnicznego odbędzie się w lokalu Stowarzyszenia rękodzielników „Gwiazda" (przy ulicy Franciszkańskiej) szereg odczytów popularnych dla członków stowarzyszenia i ich rodzin, Pierwszy wykład popularny odbędzie się w poniedziałek, dnia 13 b. m., o godzinie 8 wieczorem. Profesor Politechniki p. Juliusz Bykowski mówić będzie „o żelazie".

Jutro, w niedzielę, dnia 12 b. m. o godzinie 5 po południu w Stowarzyszeniu katolickiej młodzieży rękodzielniczej „Skała" (przy ulicy Mickiewicza) wygłosi p. Stanisław Szczepanowski wykład z dziedziny ekonomii społecznej, a mianowicie „o drogach handlowych".

— **Na bal maskowo-kostiumowy**, który urządza tutejsze Koło literacko-artystyczne we środę d. 29 bm. w salach kasyna miejskiego, wybiera się, jak już donosiliśmy, wesele krakowskie, złożone z dwudziestu kilku osób. Obecnie zgłosiła się do komitetu nowa grupa, pragnąca wziąć udział w zabawie w strojach huculskich. Ze względu, że grupa ta liczy obecnie tylko sześć osób a nie chce być w mniejszości wobec krakowskiego wesela, przeto poszukuje chętnych, którzyby się do niej przyłączyli. Strój huculski dla pań nie jest kosztownym. Głowę, zdobi czółko z czerwonych zwykłych włóczek, na przedzie przewleczone paciorkami i obwieszone cekinami, a zakończone mnóstwem wstążek spadających na ramiona. Koszula z naramiennikami haftowanemi wedle wzorów huculskich, przychodzi na stanik; spodnica kolorowa ciemno-szafirowa obremowana galonem srebrnym u dołu i harasówką zaścieżona, a wreszcie fartuch z materyi kilimkowej dopełniają całości stroju. Wzorów zresztą gotowe jest dostarczyć Koło literacko-artystyczne, gdzie też z chęcią wystąpienia w kostiumie na balu, zgłaszać się należy.

— **Wieczorek pedagogiczny** na rzecz burs dla dzieci po nauczycielach odbędzie się jutro w salach kasyna miejskiego. Mimo panującej w mieście influenzy, a na przekorę złemu początkowi zabaw karnawałowych, mają nadzieję pedagogowie, że zabawa jutrzejsza uda się dobrze. Kto zdrów, przybędzie wzmocnić tańczące zastępy pedagogów, którzy wszyscy są zdrowi. Bilety po 1 zł. od osoby i 3 zł. dla rodziny będą do nabycia przy kasie za zwrotem zaproszenia. Akademickie bilety otrzymać można w „Czytelni akademickiej".

— **W liście gospodyń** wieczoru z tańcami, mającego się odbyć na dochód Czytelni akademickiej w dniu 14 bm. opuszczono przez pomyłkę panie: Blumenfeldową, Jabłonowską i Parnasową. Zarazem donosimy, że biletów, o ile jeszcze nie rozkupiono, dostać można w Czytelni akademickiej (Rynek 24, II piętro) między godz. 12–1 w południe, a w dniach 13 i 14 b. m. w kasynie miejskiem w godz. od 10 rano do 7 wieczorem. Z rozprzedanych dotąd biletów wnosić można, że wieczór ten odbędzie się świetnie, a przyczyni się do tego i niespodzianka, którą komitet przygotowuje.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono: z otwartego mieszkania pod l. 9 ulica Zborowska, ułankę oficerską barankami podszytą, wart. 75 zł., tudzież suknię atłasową ubieraną czarnemi koronkami, wart. 60 zł., głowę cukru, album czarne w niklowej oprawie z fotografiami i kosmaty bronzowy zimowy surdut, wart. 16 złr. — Zgubiono: czarny pugilaresik z kwotą 110 złr.; kuferek ręczny zawierający męskie suknie i bieliznę, wart. 50 zł., w drodze z dworca kolei Karola Ludwika do miasta; zastawniczą kartkę banku hipotecznego do l. 24285 na złote kolczyki i broszę; portmonetkę z kwotą 1 zł. 15 ct. i ze złotemi kolczykami, perełkami wysadzanemi, wart. 8 zł. — Znaleziono woreczek z kwotą 1 zł. na ulicy Trzeciego Maja.

— **Rzetelny znalazca.** Zguba, o której donoszą dzisiejsze zapiski policyjne, mianowicie portmonetka z kwotą 110 złr. trafiła na rzetelnego znalazcę. Był nim p. Jan Polańczyk, uczeń wojskowego kursu w szkole p. Waniczka. Natychmiast po znalezieniu pugilaresu udał się on do redakcyi jednego z pism tutejszych i tam złożyć chciał rzecz znalezioną. Odesłano go do dra Wł. D., którego żona ów pugilares zgubiła. Dr. D. ofiarował uczciwemu znalazcy kwotę 20 zł.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 11 stycznia 1890 roku godzina 12 w południe. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 10 do godziny 12 w południe dnia 11 stycznia 1890 r., mieliśmy wiatr co do kierunku południowo-zachodni, co do siły mierny (3·3), niebo przeważnie zachmurzone, powietrze bardzo wilgotne (81 prc. wilgotności względ.), śnieg, wysokość opadu 0·2 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +0.7°C, najwyższa +2·5°C wczoraj po godzinie 2, najniższa —1·8°C w nocy.

Uwaga: Doba była do godziny 9 wieczór pogodna, poczem się niebo zamgliło; nad ranem zaś prószył śnieg nidznaczny.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w środkowej Szwecyi; zwyżka 780 do 775 mm. w Austryi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 758 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 w południe dnia 11 do godz. 12 w południe dnia 13 stycznia b. r. Wiatr będzie co do kierunku zmienny od W do M, co do siły silny (4—6), średnia temperatura doby w tym czasie obniży się do —1·0°C, niebo będzie zachmurzone, względna wilgotność powietrza zwiększy się do 90 prc. opad śnieg. Powietrze nadzwyczaj niespokojne.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krzeszowicach zmarł Paweł Szufincwicz, weteran, emerytowany urzędnik sądu, w 79 roku życia.

W Jazłowcu zmarł ks. Szymon Żukowski, kapelan klasztoru PP. Niepokalanek, wygnaniec z Rossyi, przeżywszy lat 68.

W Małnowie zmarł ks. Józef Budzynowski, gr. kat. proboszcz i kanonik honorowy w 86 roku życia a 62 kapłaństwa.

Franciszek Ksawery Muszyński, restaurator w hotelu Victoria, zmarł nocy dzisiejszej w 50 roku swego życia Zaliczał się do typowych postaci krakowskich i cieszył się ogólnym szacunkiem z powodu uczciwości swego charakteru. W r. 1863 brał czynny udział w powstaniu, pod dowództwem Langiewicza i znajdował się w bitwach pod Wąchockiem, Staszowem, Małogoszczem i Grochowiskami. Był chodzącą kroniką owych czasów i umiał barwnie opowiadać epizody z tej epoki. Gdy wyszedł na emigracyę, poświęcił się zawodowi kulinarnemu, w którym nabrał takiej doskonałości, iż uważano go powszechnie za pierwszego polskiego kucharza. Osierocił żonę i kilkoro dzieci.

— **Wypadek kolejowy.** Na stacyi kolejowej w Złoczowie wydarzył się dnia 8 b. m. smutny wypadek. Podczas przesuwania wagonów luźnych najechał na nie i na zajętą przy nich służbę pociąg zdążający do stacyi, skutkiem czego 7 wagonów zgruchotanych zostało zupełnie a sześć osób odniosło kontuzye. Udzielono im natychmiast pomocy lekarskiej — o wypadku zaś samym zawiadomiono prokuratoryę państwa.

— **Pożar.** W Czarnej wsi, powiatu łańcuckiego, zgorzał dnia 30 grudnia r. z. dom tamtejszego gospodarza Józefa Czady. Szkoda nieubezpieczona wynosi 300 zł. Pożar ten powstał skutkiem nieostrożności córki gospodarza, która świecąc w chacie łuczywem, upuściła je na słomę.

— **Mysz przyczyną śmierci.** W Rewnej na Bukowinie zdarzył się, jak donosi czerniowiecka *Gazeta Polska* dziwny wypadek. Dnia 4 b. m. włościanka Magdalena Korinczuk, wstawszy zrana, ubierała się w buty. Naraz w jednym z butów, uczuła coś ciepłego i usłyszała pisk. Wyjęła natychmiast nogę, a w tejże chwili z buta wyskoczyła mysz. Korinczukowa, która zawsze czuła nieprzezwyciężony wstręt do tego stworzenia, tak się przelękła, iż zemdlała, popadła w spazmy i po kilku godzinach wyzionęła ducha.

— **Most na Bosforze.** W Konstantynopolu został znowu podjęty projekt wybudowania mostu przez Bosfor Projekt powyższy od lat trzydziestu czekał na wykonanie, obecnie zaś przyprowadzić go zamierzają do skutku kapitaliści francuscy. Most będzie miał 800 metrów długości, a 75 szerokości.

— **Bractwo św. Jana Ściętego.** Rząd włoski poznosił różne odwieczne bractwa, dziś już bez celu, a ogromnemi rozporządzające funduszami. Do tej liczby należy bractwo św. Jana Ściętego w Rzymie, które towarzyszyło skazańcom na stracenie. Rząd włoski nowym kodeksem karnym zniósł stanowczo od 1go stycznia 1890 od dawna już zresztą nie istniejącą *de facto* karę śmierci. Kazał pozabierać archiwa zniesionego bractwa, które są nieoszacowanem źródłem dla dziejów. Poseł Mariotti i urzędnik ministeryum oświecenia kawaler Pognisi, mają sobie polecone śledztwo o tej instytucyi, oraz poszukiwania historyczne. Wszystkich papierów bractwa przejrzeć dotąd i uporządkować nie zdołano, albowiem ciągną się nieprzerwanie od 1499 r., t. j. od założenia bractwa, aż do r. 1870; zdołano więc tylko dotąd doprowadzić dokładnie i na podstawie drobiazgowych właściwych dokumentów statystykę kary śmierci wymierzonej od 1499 do 1770 roku. W tym blisko trzechwiekowym okresie stracono w Rzymie 5.280 osób. Od 1770 do 1870 przykłady kary śmierci stają się stosunkowo liczniejsze. Ponieważ bractwo św. Jana pochodziło z Florencyi i było fundacyą bardziej toskańską niż rzymską, poseł Mariotti z dwumilionowego kapitału, jakie posiadało, chce ustanowić stypendya dla ubogich studentów w Toskanii urodzonych.

— **Żegluga na morzu Karyjskiem**, jak donoszą z Moskwy, w roku bieżącym była pomyślniejszą niż w r. 1888. Siedmnaście parostatków przepłynęło Jugorską cieśniną i powróciło szczęśliwie, a w tej liczbie angielski parostatek „Labrador" dotarł aż do ujść Jenisseju.

— **Wyspę Monte Christo**, wsławioną powieścią Aleksandra Dumasa ojca, nabył markiz Carlo Guigeononi, milioner włoski, który zamierza zbudować tam wspaniały pałac.

— **Lekarze hiszpańscy** dokonali ekstyrpacyi krtani zgasłego na influenzę słynnego tenora hiszpańskiego Gayarre. Obdukcya wykazała znaczne powiększenie krtani. Struny głosowe rozszerzone bardzo nierównomiernie, lewa mianowicie przedstawiała wklęsłość, również języczek podniesiony był więcej ze strony lewej, aniżeli prawej. Krtań po zbadaniu ma być wręczona rodzinie, która prawdopodobnie zrobi z niej dar któremu z muzeów hiszpańskich.

— **Pożary.** W Porth Wales spłonął w dniu 4 b. m. teatr miejscowy zaraz po ukończeniu przedstawienia.

Donoszą z Nowego Yorku, iż główna stacya elektrycznego towarzystwa Edisona spłonęła niemal do szczętu.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

„Wesele Figara". Jutro, w niedzielę, odbędzie się w sali „Frohsinnu" w hotelu Georgea zajmująca produkcya uczniów i uczenic szkoły śpiewu, zostającej pod kierunkiem pani M. Ledererowej. Wykonają oni operę Mozarta: „Wesele Figara" przy współudziale orkiestry wojskowej 55 pułku piechoty. Batutę kapelmistrza dzierżyć będzie p. St. Bachó. Od dawna Lwów już nie słyszał opery wyłącznie amatorskiemi siłami wykonanej, dlatego też jutrzejsza produkcya, która będzie rodzajem wielkiego popisu, wzbudzi niezawodnie żywe zajęcie w szerokich kołach muzykalnych naszego miasta. Dodać należy, iż amatorowie pracę swą ofiarują na cel szlachetny, gdyż dochód z przedstawienia przeznaczony jest na rzecz przytuliska dla nieuleczalnych pod wezwaniem św. Józefa. Początek przedstawienia o godz. 7 wieczorem. Bilety są do nabycia jeszcze jutro, w niedzielę, w cukierniach pp. Grosa, Hausera i Bieniedzkiego, wreszcie od godz. 6tej wieczorem przy kasie w sali „Frohsinn".

Revue des deux Mondes z 1 stycznia zawiera pierwszą część powieści lubionego i powszechnie u nas znanego autora V. Cherbuliez, p. n. *La Gageure*, następnie dalszy ciąg znakomitych „Dyplomatycznych studyów z XVIII wieku" ks. Broglie, ciekawy szkic etnograficzny o ludnościach naddunajskich prowincyi i artykuł o odrodzeniu powieści historycznej, napisanej przez naszego rodaka p. Wyzewa, którego nazwisko coraz częściej spotykamy w prasie francuskiej. P. Wyzewa (Wyżewski) zajmuje się w swoim artykule dwiema głośnemi w Anglii powieściami, mianowicie „John Inglesant" i „Marius". Na wstępie zaś swej pracy zastanawia się krytyk nad znaczeniem i zadaniem historycznej powieści, o czem obszerniejszą wiadomość podajemy dziś na innem miejscu.

Artykuły Brunetiera i Valberta zamykają ostatni zeszyt Przeglądu Dwóch światów.

Odrodzenie się powieści historycznej w Anglii.

Nie tylko u nas, dzięki potężnemu talentowi Sienkiewicza, odżyła powieść historyczna na nowo. Analogiczne objawy zapisać można w Niemczech, gdzie Feliks Dahn z powodzeniem wznowił ten rodzaj utworów, w Rossyi gdzie się pojawiły dziejowe powieści Danilewskiego a wreszcie w Anglii, gdzie J. H. Shorthouse i Walter Pater, pierwszy powieścią historyczną p. t. *John Inglesant*, drugi takimże utworem p. n. *Marius the Epicurean*, niemałe wywołali wrażenie. Te ostatnie utwory dały sposobność znanemu pisarzowi francuskiemu M. T. de Wyzewa do ogłoszenia w ostatnim zeszycie *Revue des Deux Mondes* interesującego artykułu, na wstępie którego zajmuje się kwestyą racyi bytu historycznej powieści w belletrystycznej literaturze.

Wiadomo, że u nas — a zwłaszcza w Warszawie, gdzie młodzi krytycy pozytywistycznego obozu. radzi porwali i wyzyskali znany dowcip Brandesa o „prawdziwej kawie figowej“ — kwestya ta jest ciągle na porządku dziennym dyskusyi, bez względu na praktykę, która wskazuje stałe zainteresowanie się naszego społeczeństwa powieścią historyczną a widoczne znużenie dotychczasowym szablonem romansów współczesnych. W obronie obrazów dziejowych stanął przedewszystkiem Sienkiewicz, nie wahając się w tym razie przemawiać *pro domo sua* — przybyły następnie i inne poważne głosy krytyków a w ostatnich tygodniach niepospolitej wagi głos spokojny a wytrawny p. Tretiaka, który w dodatku literackim „Kraju“ na wstępie krytycznego rozbioru ostatnich jakie się u nas pojawiły powieści historycznych, dał szeroki i trafny pogląd na znaczenie i wartość tego rodzaju utworów.

W obec tych głosów nie będzie zapewne bez interesu dla czytelników naszych zdanie francuskiego pisarza, który zaznaczywszy na wstępie swego artykułu poprzedni upadek historycznej powieści, tak dalej pisze:

Jednakże rodzaj tak dawniej ulubiony, zachował sobie zwolenników i niema prawie roku, aby się nie podnosiły tak we Francyi jak i za granicą, gorące protesty przeciw niełasce, jaka go dotknęła. Są nawet tacy grymaśnicy, którzy utrzymują, że forma powieści historycznej, nie tylko nie jest niemożebną, lecz przeciwnie, jest najcenniejszym rodzajem romansu, zawierającym największą część prawdy, a przynajmniej, przedmiotowości. Zdaniem ich, przeszłość łatwiejszą jest do poznania, niż teraźniejszość. Ażeby pisarz zdołał dać nam żywy obraz pewnej epoki, potrzeba przedewszystkiem, aby sam objął ją wzrokiem w całości, w pełnem uwypukleniu, z całym szeregiem powiązanych z sobą przyczyn i skutków: a jakimże sposobem potrafi to uczynić, gdy epoka nie jest zamkniętą, gdy nadto on sam udział w niej bierze a przeto musi patrzeć na nią przez pryzmat własnych uczuć, własnych partykularnych interesów? Obracając się wraz z kulą ziemską nie czujemy jej obrotu, tak samo też nie rozumiemy wewnętrznego mechanizmu naszego współczesnego społeczeństwa, gdyż w tej machinie sami stanowimy jej części składowe. A z epokami dzieje się tak samo, jak z dziełami sztuki; przenosimy dzieła dzisiejsze, wykonane dla nas przez ludzi nam podobnych; ale rozumiemy i oceniamy lepiej dzieła przeszłości, mogąc je widzieć w odpowiedniej perspektywie.

Pomimo tego powieściopisarze woleli przedstawiać obyczaje i charektery współczesne. Próbowali z początku podawać czytelnikom opisy przedmiotowe, bezstronne, a mogli to czynić tak długo, dopóki szukali tematów zdala od siebie, w tych kołach społecznych, do których nie należeli sami. Ale skoro tylko przedmiotem ich opisów stał się świat, który był im bardziej bliskim, naówczas mimowolnie poczęli poddawać swoim bohaterom osobiste swoje uczucia. I oto większa część romansów współczesnych stała się po prostu zwierzeniami, autobiografiami autorów, co może być zresztą zajmującem, ale z pewnością nie posiada tej przedmiotowości, jakiej wymagano niegdyś od doskonałego dzieła sztuki.

Odpowiecie może tym obrońcom historycznej powieści, że przedmiotowość taka nie jest w końcu tak bardzo niezbędną i że może wystarczy do doskonałego obrazu współczesnego życia, aby pisarz „odczuł“ sam dobrze to życie? Na zbicie tej odpowiedzi jest mnóstwo argumentów z estetyki ogólnej, których przytaczanie za daleko by nas zaprowadziło. Gdy zaś powiecie że w ciągu lat pięćdziesięciu swego tryumfalnego panowania, romans historyczny nie wydał żadnego zupełnego arcydzieła i że ten argument wystarczy sam przez się na udowodnienie niemocy rodzaju, odpowiedzą wam obrońcy historycznych powieści, że argument ten dowodzi tylko niemocy autorów, nie zaś rodzaju sztuki.

I pod tym względem — dodaje p. Wyzewa — niewątpliwie mają zupełną słuszność. Powieść historyczna w zasadzie, *a priori*, nie ma w sobie nic niemożebnego; jest może w wykonaniu mniej dogodną niż współczesny romans obyczajowy, wymaga od autora i czytelników więcej uwagi i wiedzy; ale nie widzimy żadnego ogólnego powodu, któryby przeszkadzał pisarzowi oddać dokładnie epokę starożytną a czytelnikowi zasmakować w tym obrazie. Aby nam dać złudzenie życia, powieść powinna przedewszystkiem zgadzać się z tem, co zkądinąd wiemy o warunkach życia. Powieściopisarz, który obiera sobie przedmiot z historyi, powinien przedewszystkiem ją szanować — pod grozą, że czyniąc inaczej, spotka się w umyśle czytelników z przekonaniami już wpierw ustalonemi, które nie dozwolą im uwierzyć w to, co w sposób odmienny powieściopisarz przedstawił.

W końcu czyni p. Wyzewa słuszną uwagę, że powieściopisarz historyczny nie może zadawalać się przedstawieniem tylko czynów i postawy swoich osób, podług historyi. Rozmaitym bowiem epokom odpowiadają różne sposoby czucia, myślenia, woli — a ludzie istniejący w wybranej przez powieściopisarza epoce, powinni być zarówno wiernie pod względem swego psychicznego stanu odtworzeni, jak ogół okoliczności zewnętrznych. Słusznem jest również co mówi p. Wyzewa, że w historyi są pewne epoki, które lepiej od innych nadają się do takich restytucyj psychologicznych, że zatem autor historyczny powinien uczynić trafny wybór, bo jeżeli prawdą jest, że przeszłość lepiej przez nas zrozumianą być może, niż teraźniejszość, to niewątpliwą jest rzeczą, że z epok dawnych, te szczególniej do takiego zrozumienia się nadają, które z teraźniejszością najwięcej mają analogii.

Tym regułom, treściwie a trafnie przez krytyka francuskiego przedstawionym, odpowiadać się też zdają angielskie historyczne utwory, których tytuły przytoczyliśmy na wstępie. Autorowie ich mieli w każdym razie łatwiejsze niż gdzieindziej zadanie, w Anglii bowiem rodzaje literatury i zdobyte reputacye, podobnie jak krój sukien nie wychodzą z mody. Walter Scott pozostał tam zawsze popularnym, a od tego czasu romanse Ainsworta, Kingsleya, Dickensa, podtrzymywały rodzaj stworzony przez genialnego pisarza; dobrze zaś przed wystąpieniem pp. Shorthouse i Patera, dwóch pisarzy angielskich starało się już udoskonalić powieść historyczną, ożywiając osoby w niej przedstawiane, wrażeniami i uczuciami, odpowiadającemi epoce; mianowicie uczynili to: lord Bulwer Lytton w „Warwicku“ przynajmniej co się tyczy postaci Hastingsa i Edwarda IV i Thackeray w „Henry Esmond“.

Ta ostatnia właśnie powieść służyła, zdaje się, za wzór autorowi *Johna Inglesant*. Podobnie jak utwór Tackeraya i ta powieść jest rodzajem kroniki, biografią osoby, która raczej jest świadkiem wielkich wypadków, niż ich uczestnikiem. Ale podobieństwo to jest czysto zewnętrznem; odtworzywszy bardzo skrupulatnie obyczaje współczesne. p. Shorthouse zajmuje się przecież najwięcej charakterem swego bohatera, a te wypadki najbardziej go pociągają, które mają wpływ na stan psychiczny Johna.

Wypadki te budzą żywe zajęcie. John Inglesant jest przedstawicielem jednej z najbardziej odszczególniających się epok cywilizacyi angielskiej, mianowicie zaś epoki zamieszek moralnych i intellektualnych, które poprzedziły rewolucyę z r. 1648. Pod naciskiem sprzecznych prądów, wszystkie wyższe umysły chwiały się wówczas w rozmaitych kierunkach, pociągane kolejno ku różnym ideałom. Spotykamy tu ścieranie się pierwotnego temperamentu angielskiego, sangwinicznego zawsze i nieokrzesanego, ze światowemi subtelnościami; widzimy konflikt dążności pozytywnych z wysokiemi aspiracyami poetycznemi, wreszcie konflikt ducha protestanckiego, posuwającego się aż do puratynizmu z katolicyzmem, powracającym wraz z Henryką francuską, — słowem widzimy mnóstwo ważnych wpływów, które w sposób niezmiernie zajmujący oddziaływać musiały na duszę młodego „kawalera“ z 1640 r.

Około 1537 r. młody szlachcic angielski, pochodzenia flamandzkiego, Ryszard Inglesant, otrzymał zlecenie od hrabiego Essex wypędzić z klasztoru Westsacre mnichów katolickich, którzy wzbraniali się przyjąć panującą religię. Ryszard ów wypełnił wiernie zlecenie, jakkolwiek sam w duszy nie pozbył się zupełnie uczuć katolickich a bohaterstwo zakonników jeszcze mu bardziej uczyniło drogą religię prześladowaną. To mu wszakże nie przeszkodziło przyjąć w darze od hr. Essex gmachu starożytnego klasztoru Westsacre i zastosowywać się pilnie do wszelkich praktyk protestanckich, jak na dworzanina przystało. Syn jego Ryszard i wnuk Eustachy poszli za jego przykładem. Ten ostatni jednak ożenił się z katoliczką, która mu w r. 1622 powiła bliźnięta, dwóch synów: Eustachego i Johna, a dając im życie, umarła.

Ojciec wziął z sobą do Londynu Eustachego, który za starszego był uważany, a John pozostał sam w starym gmachu klasztornym, gdzie jego pierwszym pokarmem umysłowym było mnóstwo historyj tajemniczych i tragicznych, legend o cudach i opowieści o upiorach. Następnie proboszcz miejscowy zaczął go uczyć katechizmu i gramatyki łacińskiej, ale starzy słudzy i wieśniacy pozostali zawsze jego ulubionymi nauczycielami. Miał lat jedenaście, gdy ojciec umieścił go na pensyi u protestanckiego wikaryusza z Ashlej, który jako nauczyciel używał szerokiego w kraju rozgłosu, był znakomitym hellenistą, lecz także zwolennikiem filozofii platońskiej, a zarazem zapalonym alchemikiem i astrologiem. Nauczyciel ten dostrzegł zaraz w swym uczniu umysł gjętki, ciekawy i skłonny do romantyczności, którą to skłonnność rozwinęły jeszcze allegorye i symbole platonizmu. Po trzech latach takiej nauki, otrzymawszy od mistrza swego przy pożegnaniu, mistyczną naukę, aby nie zdradzał przed nikim światła Chrystusowego, które w nim jest, zarazem zaś praktyczną radę, aby słuchał ludzi, lecz za żadnym z nich nie szedł i jeszcze praktyczniejszą, aby się trzymał stronnictwa króla i panującego kościoła — John powrócił do Westsacre, gdzie zastał ojca swego i brata w towarzystwie nieznanej mu osobistości, która odtąd miała zająć się dalszem jego ukształceniem. Do tego nowego nauczyciela John poczuł się od razu pociągniętym, jakby jakąś nadprzyrodzoną siłą. Mistrz zbadawszy umysł i usposobienie ucznia, oświadczył ojcu, że jest to wyborny materyał do celów, jakie mu są przeznaczone. Bo odtąd John miał być przygotowywany do spełnienia ważnej misyi politycznej.

Miłość małżeńska Karola I dla katolickiej Henryki francuskiej wzmocniła podówczas nadzieje katolików; przewidywano możliwość powrócenia na łono kościoła rzymskiego za pomocą zręcznej dyplomacyi kilku wysokich dygnitarzy panującego kościoła. W porozumieniu tedy z pewnym Jezuitą, powiernikiem królowej, ojciec Johna powziął zamiar spożytkowania w tym celu delikatnej i podatnej natury syna młodszego i powierzenia mu roli agenta partyi katolickiej.

Nowym nauczycielem Johna nie był kto inny, tylko właśnie ów Jezuita, O. Saint-Clare, człowiek obdarzony geniuszem prawdziwym, który jednak w tej powieści wydaje się nam najsłabiej scharakteryzowaną postacią. Przedewszystkiem dziwaczną czytelnikowi przedstawia się okoliczność, że ów Jezuita przejęty cały gorliwością dla katolickiego kościoła, mający sam wychowywać wiernego tegoż kościoła sługę, który w obronie jego ma działać, nietylko nie stara się nawrócić Johna na katolicyzm, ale przeciwnie doradza mu, aby został wiernym swemu wyznaniu. Czyni on to — jak nam tłómaczy autor — jedynie dla tego, że dostrzega w swoim uczniu skłonność do entuzyastycznych porywów i lęka się, by konwersya nie wpłynęła na niego w ten sposób, iżby się wyrzekł czynnego życia i nie podjął się roli agenta - pośrednika. Polityczny ten czy dyplomatyczny motyw działania Ojca Saint - Clare, rzuca wprawdzie cień chytrości na postać Jezuity — co może było zamiarem angielskiego autora — nie jest wszakże ani prawdopodobny, ani dość dobrze umotywowany; zresztą nie doprowadza do celu. Jakkolwiek bowiem, O. Saint-Clare działając w widokach przyszłości, zaleca swemu uczniowi wierność panującej religii i chociaż mówiąc o wierze katolickiej, przedstawia mu tylko jej piękności zewnętrzne, obudzając dla niej w sercu ucznia, czysto i wyłącznie estetyczne uczucia, to wszakże nie zapobiega temu, że młody John po przeczytaniu pewnej mistycznej książki p. t.: „Serce gorejące, czyli żywot św. Teresy“, tak się zapala do kontemplacyjnego życia, że postanawia wyrzec się świata i jego rozkoszy.

(Dokończenie nastąpi).

Z Izby sądowej.

(Proces emigracyjny w Wadowicach).

Wadowice, 10 stycznia.

Po dłuższej przerwie, bo od 5 stycznia b. r. trwającej, przystąpiono dzisiaj do dalszego ciągu rozprawy.

Wotant radca Seuchter, po przebyciu influenzy jest już obecny. Przysięgły Scholz jest chory obłożnie, w skutek czego uchwalono wyłączenie go z grona przysięgłych, by rozprawy nie odraczać. Z obwinionych zasłabli Herz i Landerer, oraz kilku konduktorów. Na ławie obrońców brakuje prof. dr. Rosenblatta i dr. Goldhammera, — klientów ich obronę objęli obecni obrońcy, zgadzając się na prowadzenie rozprawy pomimo luk, jakie choroba poczyniła w szeregach oskarżonych.

Na wstępie przewodniczący ogłosił uchwałę trybunału, odmawiającą wnioskowi prof. Rosenblatta, aby przedsięwziąć oględziny miejscowe w Oświęcimiu.

Poczem przystąpiono do przesłuchania świadków.

Swiadek Ochabowicz, wachmistrz żandarmeryi, zeznaje, że żandarmerya Oświecimska miała przed 18 majem 1888 instrukcyę, by aresztować każdego wychodźcę, a przynajmniej przytrzymywać ludzi młodych i takich, co pieniędzy nie mają na drogę.

W maju r. 1888 wydał p. starosta Foedrich ustne polecenie, aby żandarmerya nie przeszkadzała interesom agencyi hamburskiej i nie mieszała się do aresztowań, których na dworcu w Oświęcimiu dokonywać ma tamtejsza policya. W skutek tego przestała żandarmerya od 18 maja 1885 patrolować na dworcu w Oświęcimiu.

Dr. Łazarski. Jakżeż zeznanie to pogodzić z faktem, że w czerwcu i lipcu 1888 żandarmerya nietylko patrolowała na dworcu w Oświęcimiu, lecz także i z biura agencyi aresztowała wychodźców.

Świadek. To już mnie nic nie obchodzi, bo to zarządził wachmistrz Pituly, któremu starosta Foedrich oświadczył, że ja go w kwestyi patrolowania i aresztowania niezrozumiałem. Ja nie miałem żadnej pisemnej instrukcyi od starosty.

Dr. Łazarski: A czy możebne, żeś pan nie zrozumiał p. starosty?

Świadek: Możebnem jest, choć kazałem patrolować na dworcu w Oświęcimiu, mniemając, że to wola starosty.

W skutek tego zeznania świadka wnosi dr. Łazarski, by dokładnie sprawdzono, ażali były starosta Foedrich istotnie wydał takie polecenie, o jakiem p. Ochabowicz wspomina, a co do którego zachodzi wątpliwość, czy nie polegało na mylnem zrozumieniu p. Ochabowicza. Droga do sprawdzenia tego jest albo przesłuchanie p. Foedricha przez sąd bialski, albo wezwanie go do rozprawy. Zgadzam się na jeden lub na drugi sposób zbadania prawdy.

Przewodniczący oświadcza, że uchwała powzięta zostanie w tym względzie po przesłuchaniu żandarma Pitulego.

Moris Edmund strażnik skarbowy stacyonowany w Oświęcimiu od lutego do sierpnia 1888, potwierdza, że po otwarciu ajencyi bremeńskiej a więc od maja 1888, często były bitki i kłótnie przed dworcem w Oświęcimiu między naganiaczami. Za jego czasów straż skarbowa nigdy nie aresztowała wychodźców. Iwanicki nie mógł dawać straży skarbowej rozkazów aresztowania kogokolwiek, bo straż skarbowa w Oświęcimiu stała pod rozkazami p. respicyenta Hlesslera. Zresztą podejrzanych i zbiegów mogła straż skarbowa w myśl instrukcyi aresztować i bez polecenia czyjegokolwiek, bo za to dostawała nawet remuneracye. I tak strażnik Kmicikiewicz aresztował nieraz emigrantów bez polecenia Iwanickiego.

Obrońca dr. Daniel wnosi by wezwano i przesłuchano Kmicikiewicza na okoliczności przez p. Morisa podane.

Prokurator dr. Ogniewski sprzeciwia się temu wnioskowi.

Trybunał zastrzega sobie uchwałę.

Jackowicz, nadstrażnik skarbowy, był od grudnia 1887 do sierpnia 1888 stacyonowany w Oświęcimiu zeznaje podobnież jak poprzedni.

Na popołudniowem posiedzeniu skonstatowano, że świadkowie Lachmann i Kleinblatt nie stanęli. odczytano więc ich zeznania.

Lachman zeznał, że za kartę z Oświęcimia do Hamburga zapłacił przy kasie kolejowej 15 zł., choć się tylko 11 należało.

Kleinblatt, agent firmy Mendelsohn w Krakowie, zeznał, co następuje: Firma Mendelsohn, mając agencyę Lloyda Północnego niemieckiego w Bremie, nie czyniła żadnych zabiegów, by pozyskać znaczną liczbę podróżujących na Bremę i sprzedać wiele kart okrętowych. To się nie podobało Lloydowi w Bremie i dlatego starał się o ustanowienie subagentury w Oświęcimiu. Po wielu daremnych usiłowaniach udało się to, i nadano subagenturę panu Zwillingowi. Agentura hamburska, obawiając się z tego konkurencyi dla siebie, starała się usunąć subagenturę Zwillinga, i kalkulowała bardzo słusznie, że jeśli padnie agentura firmy Mendelsohn, to padnie i subagentura. Landau udawał się do mnie (świadka) z prośbą o pośrednictwo, aby spowodować M. Wachtla, szefa firmy Mendelsohn, by złożył koncesyę na agenturę bremską, za co dostanie od agencyi hamburskiej 3000 zł., mnie zaś obiecano za pośrednictwo 300 zł. Istotnie, zająłem się tą sprawą, i M. Wachtel zgodził się, że za zapłatą 3000 zł, złoży koncesyę na agencyę bremeńską. Owe 3000 zł. złożono u dr. Horowitza w Krakowie, a gdy M. Wachtel podpisał podanie i takowe agencyi hamburskiej wręczył, wypłacił mu dr. Horowitz owe 3000 zł. Ja dostałem za pośrednictwo 235 zł. Było to w kwietniu roku 1887.

Klausner odpowiada na to, że właściwie rzecz się tak miała, iż sam M. Wachtl przybył do kancelaryi agencyi hamburskiej w Oświęcimiu, i wpraszał się usilnie, że złoży agenturę bremeńską, jeśli mu zapłacą kilka tysięcy zł. Tam więc dobito targu, i zgodzono się na odstępne w kwocie 3000 zł., które następnie do rąk dr. Horowitza złożono, a które po złożeniu koncesyi na agencyę bremeńską M. Wachtel w gotówce otrzymał.

Godzina 4-ta. posiedzenie trwa dalej.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy. *)

Dnia 11 stycznia 1890 r.

Lwów, pszenica 8·65 do 9·30, żyto 7·50 do 8·10, jęczmień 6·25 do 8·50, owies obroczny 7·50 do 8·—, rzepak 15·50 do 16·50, groch 6·75 do 12·—, wyka 5·50 do 6·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 45·— do 65·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 8·30 do 9·10, żyto 7·25 do 7·85, jęczmień browarny 6· —do 8·—, owies—·— do 7·50, groch 6·50 do 11·—, wyka 4·80 do 5·25, rzepak 15·— do 16.—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 43·— do 63·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 8·20 do 9·—, żyto 7·10 do 7·70, jęczmień 6·— do 8·—, owies 7·50 do—·—, groch 6·— do 12·—, wyka —·— do —·—, rzepak 15·— do 16·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 42·— do 65·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·85 do 9·50, żyto 7·65 do 8·30, jęczmień 6·75, do 8·70, owies 7·25 do 8·—, groch 7·— do 12·—, wyka —·— do —·—, rzepak 15·65 do 16·75, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 42·— do 65·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo *netto* bez worka.

Chmiel od 25·— do 45·— zł. za 56 kilo, *loco* Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów *pro loco* Lwów 11·50 do 11·75 zł.

Ceny idą w górę. Odbiorcy narzekają na brak ofert i dowozów. Gotowego zboża brak. Koniczyny w pięknym gatunku trudno kupić.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udzielał przedwczoraj publicznych posłuchań i raczył przyjąć pomiędzy innymi: Ministrów barona Gautscha, generała br. Welsersheimba, hr. Schönborna i Zaleskiego, marszałka sejmu czeskiego ks. Lobkowitza, radcę dworu Podlewskiego, członka Izby panów Siemieńskiego-Lewickiego, deputowanego do Rady państwa Jaxę-Chamca, ks. Pawła Sapiehę.

Wieczorem o godzinie 6 odbył się w apartamentach cesarskich obiad dworski na który otrzymali pomiędzy innymi zaproszenie: ambasadorowie Francyi, Włoch, Rossyi i Turcyi, posłowie Würtembergii, Szwajcaryi, Szwecyi, Rumunii, Serbii i Japonii, wreszcie hr. Wilhelm Siemieński-Lewicki.

Do *Czasu* donoszą z Wiednia pod d. 9 b. m.: Najj. Pan wypytywał się znowu nadzwyczaj troskliwie wczoraj i dzisiaj osoby przybyłe z Galicyi o stosunki wywołane nieurodzajem.

P. Minister dr. Gautsch daje dzisiaj obiad na cześć członków konferencyi ugodowej.

Pierwsza tegoroczna sesya kwartalna Trybunału państwowego, rozpocznie się 13 b. m.

Od czasu do czasu, a znowu w dniach ostatnich pojawiły się pogłoski o upaństwowieniu kolei Arcyksięcia Albrechta. *Presse* zaprzecza stanowczo, jakoby te pogłoski miały jakąbądź podstawę.

Przedwczoraj otwarto w obecności ministra sprawiedliwości dr. Schellingera i ministra domu cesarskiego Böttichera testament cesarzowej Augusty.

Z powodu zgonu cesarzowej Augusty, odroczono zwołaną pierwotnie na 18 b. m. kapitułę kawalerów orderu Czarnego Orła.

Półurzędownie zaprzeczają, jakoby na Nowy Rok cesarz Wilhelm miał przemowę do oficerów, w której dowodził konieczności pogotowia wojskowego, mimo nawet pokojowego układu stosunków międzynarodowych.

Do pruskiego ministerstwa oświecenia — jak donosi *Kranz Ztg.* — powołano w charakterze radców referujących: radcę regencyjnego Chappiusa z Poznania, landrata dra. Renvers z Saarlouis i landrata Moltkego z Gliwic. Pierwszy z nich będzie miał pod sobą wydział szkolnictwa w dzielnicach polskich.

Zapewniają, że na teraz nie ma żadnej nadziei rychłego zniesienia obowiązującego dowozu nierogacizny do Niemiec.

Wedle doniesienia z Rzymu do *Germanii*, jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca zostanie ogłoszoną encyklika papieska o „obowiązkach katolików“.

Z Bukaresztu donoszą, iż król Karol miał powiedzieć do jednego z posłów, że oskarżenie Bratiana uważa jako zakwestyonowanie 12 lat swoich rządów, jako atak osobisty, gdyż akta rządu Bratiana otrzymywały sankcyę króla. Do uchwały oskarżenia potrzeba dwie trzecie głosów, lecz głosowanie jest tajne, więc zachodzi obawa, że osobista zawiść przeciw Bratianowi przeważy, gdyż nie będzie krępowana jawnością, któraby zmuszała do względów w obec króla.

Rząd rumuński utworzył osobną komisyę dla rewizyi całej taryfy cłowej i ułożenia nowej taryfy. Dotychczasową zaprowadzono w chwili wybuchu wojny cłowej z Austryą. Rząd pragnie zakończyć spór, a nowa taryfa ma dopomódz do tego celu. Były minister Karp został powołany do komisyi.

Z Sofii telegrafują do dzienników wiedeńskich:

Ekskapitan bułgarski, Selionowsky, nadesłał z Petersburga Stambułowowi list, w którym oświadcza, iż wpływowe osoby upoważniły go do zaproponowania warunków pogodzenia się Bułgaryi z Rossyą. Według tej propozycyi miałaby Bułgarya zażądać przybycia konsulów rossyjskich, poczem odbyłyby się wybory do wielkiej skupczyny, która następnie wybierze dowolnie księcia. Księciem w takim razie mógłby zostać wybrany książę Ferdynand Koburski, który jednakże podczas wyborów musiałby wyjechać z kraju. Na list ten nie da Stambułow żadnej odpowiedzi.

W Paryżu umarł jeden z najwybitniejszych członków stronnictwa bonapartystowskiego; senator Grandperret, w 72 roku życia. Zmarły był ministem sprawiedliwości w ostatnim gabinecie cesarstwa.

Fanfulla pisze: Papież jest zupełnie zdrów; nieprawdą jest, jakoby go dr. Ceccarelli nie odstępował, gdyż ten od miesiąca jest chory na podagrę.

Kardynał Mertel uległ porażeniu w katedrze św. Piotra; zaniesiono go do Watykanu, i powiodło się przywrócić go do względnego zdrowia.

We czwartek, 9-go b. m. jako w rocznicę śmierci króla Wiktora Emanuela, wysłuchała cała królewska rodzina cichej mszy w Panteonie. O godzinie 11-tej udali się do grobu królewskiego: prefekt Rzymu, burmistrz z delegatami rady miejskiej i prowincyonalnej, liczne stowarzyszenia i studenci, ażeby złożyć wieńce na pomniku.

Pogrzeb generalnego adjutanta królewskiego, hrabiego Pasi, odbył się z wielką wystawnością. Towarzyszyła cała załoga wojskowa. Obecnym był król, następca tronu, ministrowie i reprezentacye wszystkich władz.

W Rzymie otrzymano następujące doniesienie: Wiadomości z Krety są niepomyślne; w górach i lasach obozują gromady skompromitowanych z żonami i dziećmi. Koło Askyfo powstańcy napadli na konwój amunicyi, rozpędzili go i amunicyę zabrali. Mimo blokady, otrzymują powstańcy amunicyę z Grecyi. Firman jest aktem ułudnym, który tylko krwawe represye uświęcił. 700 Kreteńczyków jest w więzieniach, 2000 uszło na wygnanie. Z wiosną niewątpliwie odnowią się ruchy powstańcze. Wojsko jest zgoła nickarne, źle odziane, niepłatne, żandarmi albańscy niezadowoleni. Sytuacya przypomina zupełnie rok 1866, tylko że zima ruch utrudnia.

Z Madrytu donoszą: Ośmiodniowa choroba, w czasie której młody król przechodził różne przesilenia, połączone z konwulsyami i ciągłą gorączką, zniszczyła do tego stopnia siły jego, że katastrofa jest prawie niechybną. Rozważają też już dalsze możliwe następstwa. Prawo korony przypadałoby na najstarszą siostrę króla infantkę Maryę de las Mercedes, urodzoną d. 11 września 1880 r. Regencya powinnaby pozostać ta sama, jeśli zamięszanie, jakie w tej chwili panuje w Hiszpanii, nie sprowadzi jakiego przewrotu na rzecz republiki.

Siły młodego króla, według ostatnich doniesień, wyczerpuje szczególniej nieustającą gorączka. W kołach politycznych popłoch jest wielki. Z Paryża donoszą, że tam z obawy groźnych wypadków w Hiszpanii, na wieść o niebezpieczeństwie króla, obiegały na giełdzie najrozmaitsze pogłoski. Mówiono już, że król umarł i udawano się w Paryża do ambasady hiszpańskiej, ażeby pogłoskę sprawdzić, albo zaprzeczyć jej.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 11 stycznia. (*Tel. pryw.*) Najj. Pan przyjął wczoraj na dłuższej audyencyi Ministra sprawiedliwości węgierskiego, dr. Szylagyi, który konferował później z szefem sekcyi Szögyenym.

Wiedeń, 11 stycznia. *Pol. Corr.* dowiaduje się, iż Najj. Pan udzielił prezesowi gabinetu rumuńskiego gen. Mano, order korony żelaznej 1. klasy.

Wiedeń, 11 stycznia (*Tel. pryw.*) P. Minister wyznań i oświecenia mianował profesora Politechniki we Lwowie, Józefa Rychtera, prezesem a nadzwyczajnego profesora Maksymiliana Thullié, członkiem drugiej komisyi dla egzaminów państwowych inżynierskich na Politechnice lwowskiej.

Wiedeń, 11 stycznia. Na wczorajszem posiedzeniu konferencyi ugodowej, która trwała od godziny 2 do pół do 5tej popoł. obradowano dalej nad sprawami sądownictwa. Dzisiaj zbiera się znowu konferencya.

Wiedeń, 11 stycznia. (*Tel. pryw.*) Wszystkie wiadomości o pisemnej nocie Rossyi w sprawie bułgarskiej są nieprawdziwe. Reprezentanci Rossyi wyrazili jedynie ustnie zdania swe wyłącznie tylko co do §. 22 traktatu berlińskiego mianowicie, że Bułgarya osłabia dawniejsze swe finansowe zobowiązania; o §. 21 traktatu nie było zupełnie mowy: jedynie w Konstantynopolu wręczyli reprezentanci Rossyi także pisemne uwagi.

Peszt, 11 stycznia. (*Tel. pryw.*) Węgierskie ministerstwo sprawiedliwości otrzymało projekt nowy ustawy karnej wojskowej celem wydania opinii.

Berlin, 11 stycznia. Z powodu wciągnięcia osoby cesarza do sprawy wyborów w okręgu bielefeldzkim (między innemi doniosła *Kreuz Ztg.*, iż cesarz oświadczył się przeciw wyborowi barona Hammersteina *przyp. Red.*) piszą *Berliner Polit. Nachr.*, iż nadużywanie powagi korony dla wywierania wpływu na wybory i identyfikowanie cesarza z dziennikiem *Kreuz Ztg.* wywołało w najwyższem miejscu niezadowolenie. Cesarz rozkazał, aby odtąd nic prenumerowano *Kreuz Ztg.* w zamkach królewskich.

Berlin, 11 stycznia. *Nordd. Allg. Ztg.* donosi, iż ks. Bismark zamierzał przybyć na uroczystość pogrzebową cesarzowej Augusty, cesarz jednak dowiedziawszy się o tem, zalecił księciu z własnej inicyatywy, aby ze względu na swe zdrowie, nie przerywał pobytu we Friedrichsruhe.

Würzburg, 11 stycznia. Zmarł tu profesor uniwersytetu dr. Trölsch, słynny specyalista chorób usznych.

Monachium, 11 stycznia. Ks. Jan Józef Ignacy Döllinger zmarł tutaj w 91 roku życia.

(Zmarły był jednym z najwybitniejszych teologów niemieckich, odznaczył się jako pisarz teologiczny a szczególnie rozprawami swemi o małżeństwach mięszanych. Na wielkie zdolności i zasługi Döllingera rzuca cień wszakże jego zachowanie się w czasie soboru watykańskiego i następnie wytrwały opór przeciwko ogłoszonemu dogmatowi o nieomylności Papieża. Z tego powodu został nawet ekskomunikowany w dniu 17 kwietnia 1871 r. *Przyp. Red.*).

Petersburg, 11 stycznia. Ogłoszoną została ustawa, przedłużająca do 1 stycznia 1895 obowiązującą dotychczas ustawę, mocą której zastrzeżone są rozmaite przywileje dla mąki i zboża wyładowywanego z portów morza Czarnego, Azowskiego lub Bałtyckiego, w worach noszących markę zagraniczną. Podobnież przedłużoną została moc ustawy, tyczącej się wolnego od cła przewozu zużytkowanych już worów przez pewne urzędy cłowe na zachodniej granicy kraju.

Belgrad, 11 stycznia. Dziennik urzędowy ogłasza uchwalony przez skupczynę a sankcyonowany przez regencyę układ z dyrektorami Towarzystwa ruchu kolei serbskich w sprawie objęcia tego ruchu przez państwo.

Rzym, 11 stycznia. Agencya Stefaniego oświadcza, że nieprawdziwem jest doniesienie *Mémorial Diplomatique*, jakoby Rossya wzbraniała się przyjąć do wiadomości notyfikacyę artykułu 17 układu pomiędzy Włochami a Etyopią. Rzecz przedstawia się tak, że Giers przyjął ten artykuł do wiadomości, o czem notą z dnia 12 grudnia 1889 wystosowaną do włoskiego ambasadora w Petersburgu, zawiadomił, zaś za pośrednictwem ambasady rossyjskiej w Rzymie zrobił co do tegoż artykułu tylko niektóre uwagi, li formalnej a wcale nie zasadniczej natury.

Paryż, 11 stycznia. (*Tel. pr.*) Wiadomości o zamierzonem spotkaniu prezydenta Carnota z cesarzem niemieckim są wymysłem prasy bulanżystowskiej, która chce w ten sposób zdyskredytować Carnota.

Paryż, 11 stycznia. Liczba śmiertelnych wypadków influenzy zmniejsza się stale.

Deputowany Gerville-Reache uwiadomił ministra Tirarda, że z powodu pogłosek o podróży Carnota do Brukseli, wniesie w Izbie interpelacyę.

Madryt, 11 stycznia. W stanie zdrowia króla objawiło się wczoraj rano lekkie polepszenie, które i przedpołudniem się utrzymywało. Na mocy jednomyślnego orzeczenia konsylium lekarskiego, dają choremu obfite pożywienie; król przez kilka godzin był we śnie pogrążony. O południu lekarze orzekli, że stan chorego nie wyklucza nadziei.

W obec tak poważnego stanu rzeczy zebrała się rada ministeryalna, która jednogłośnie orzekła, że gabinet zachowuje swoje pełnomocnictwo w całej sile, jak gdyby takowe od Regentki teraz otrzymał. W kwestyi ewentualnego następstwa tronu, orzeczono, iż władza królewska nie może ani jednej chwili pozostać w zawieszeniu. W razie śmierci króla przechodzi korona natychmiast na infantkę Maryę Mercedes pod regencyą Krystyny.

Madryt, 11 stycznia. Ogłoszony dzisiaj o godzinie 1 rano biuletyn lekarski brzmi: Chociaż król ciągle jest spokojny i nie ma gorączki, to przecież od czasu do czasu objawiają się symptomata osłabienia serca. Potem symptomata te znikły.

Madryt, 11 stycznia. Na posiedzeniach Senatu i Izby deputowanych odczytali prezydenci pismo rządu, wzywające Izby do zawieszenia posiedzeń aż do dalszego zarządzenia. Senator Lasala i deputowany Campogrande oświadczyli w imieniu konserwatystów, że wszyscy monarchiści w parlamencie, w obec zaszłych smutnych okoliczności, będą rząd popierać. Posiedzenia zostały zamknięte wśród okrzyków na cześć króla i królowej.

Madryt, 11 stycznia. Wczoraj przed południem, kiedy lekarze zgromadzili się na konsilium do króla Alfonsa, królowa regentka zemdlała, wkrótce jednak przyszła do przytomności. Biuletyn lekarski wydany dziś o godz. 2. z rana donosi, że w stanie króla utrzymuje się stale spokój.

Londyn, 11 stycznia. *Biuro Reutera* dowiaduje się, że rząd angielski uważa odpowiedź rządu portugalskiego w sprawie znanego zatargu wschodnio-afrykańskiego za dowód, że rząd portugalski ożywiony jest chęciami pojednawczemi. Rząd angielski mniema, iż odpowiedź rzeczona da podstawę do przyjaznego rozwiązania kwestyi spornej.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**.

PRZYJEHALI do LWOWA.

dnia 11 stycznia.

Hotel Zorza.

Pp. E. Małachowski z Odessy, J. Pruszyński z Wołynia, J. hr. Wodzicka z Olejowa, H. Gärtner z Drezna.

Hotel Europejski.

Pp. P. Komornicki z Osuchacza, ks. G. Barczewski z Rohatyna.

Hotel Francuski.

Pp D. Fleischer z Wiednia, hr Kl. Dzieduszycki z Martynowa, H. Wirminghaus z Hagi, A Noel z Komarna.

W teatrze hr. Skarbka.

W sobotę dnia 11 stycznia 1890.

Gościnny występ pani Anny Bocskaj.

Piękna Helena

Operetka w 3 aktach, J. Offenbacha.

Osoby:

Agemennon, król królów . pan Kiczman.
Menelaus, król Sparty . pan Skalski.
Helena, królowa Sparty . pani Anna Bocskaj.
Orest, syn, Agamemnona . pni Kasprowiczowa.
Achilles, król Ftiotydy . pan Koncewicz.
Ajax pierwszy, król Salaminy pan Piasecki.
Ajax drugi, król Lokrów . pan Senowski.
Parys, syn Priama . . pan Olszewski.
Kalchas, wielki wróżbiarz Jowisza (Augur) . pan Myszkowski
Bakis, służebna Heleny . pani Michlewiczowa
Leona, wesoła córa Grecyi . panna Weigel
Partenis „ „ „ . panna Heinrich
Eutykles, kowal . . pan Święcki
Filokomes, sługa Kalchasa, pilnujący gromców . . pan Chudkowski.

Straż, niewolnicy, lud, płaczki Adonisa, służebne Heleny. Rzecz dzieje się: akt I. i II. w Sparcie, akt III. w Nauplii, w porze kąpielowej.

Początek o godzinie 7 wieczorem.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski. o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mieszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk: na dworzecz główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany. o godzinie 2 min. 20 po poł pociąg kurjerski, o godz. 7 wieczór pociąg mięszany

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 2 min 38 w nocy pociąg mięszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 30 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 23 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mięszany o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mięszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kuryerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mięszany.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Do Lwowa przychodzą:

ze STRYJA g. 8 m 26 z rana pociąg osobowy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;
g. 3 m. 36 po południu pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;
g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Stróż, Chyrowa, Stryja. Husiatyna i Stanisławowa;
ze STANISŁAWOWA g. 6 m. 55 z rana pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i Stanisławowa;
g. 2 po południu pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;
g. 8 m. 5 wieczorem pociąg pospieszny z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;
z BEŁZCA g. m. 21 po południu pociąg mięsza

Odjazd ze Lwowa:

ku STRYJOWI g. 5 m. 50 z rana pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stróż, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;
g. 10 m. 20 przed południem do Stryja, Chyrowa i Suchy;
g. 8 m. 45 wieczorem do Stryja, Chyrowa, Suchy, Ławocznego, Munkacsa; Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna,
w kierunku do STANISŁAWOWA g. 9 m. 16 przed południem pociąg pospieszny do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i do Husiatyna;
g. 4 m. 25 po południu pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass i Bukaresztu;
g. 10 m. 13 wieczorem do Stanisławowa, Husiatyna, Czerniowiec i Suczawy;
w kierunku do BEŁZCA g. 7 m. 43 z rana pociąg mięszany do Bełzca i Sokala;

Godziny podane są według zegara lwowskiego

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 10. stycznia 1890.

(bez kuponu / bez kuponu bieżącego)

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	183	75	1 6	75
Kol. lwow.-czer.-jas po 200 zł. wa.	235	—	238	50
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	290	—	295	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Bankn hipotecznego 5 pr. w. a.	101	—	102	—
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	104	25	105	25
Banku kraj 4½ pr. wa. los. 51 l.	98	—	99	—
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101	25	102	25
„ „ „ 4 pr w. a.	96	—	97	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	101	25	102	25
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.	94	—	95	—
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52	99	30	100	30
„ „ „ 4 pr. „ „ 56	93	—	94	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	55	—	58	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi	46	—	49	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogół. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	103	85	104	85
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	91	50	92	50
Oblig komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	50	101	50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a I. emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa.	96	90	97	90
5. Losy miasta Krakowa	23	—	25	—
„ „ Stanisławowa	—	—	38	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	46	5	56
Dukat cesarski	5	53	5	63
Napoleondor	9	29	9	39
Półimperyał	9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny	1	32	1	42
„ „ papierowy	1	28—	1	30—
100 marek niemieckich	57	35	58	35

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. stycznia 1889.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	86.75	86.95
luty-sierpień	86.75	86 95
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	87.40	87.60
kwiecień-październik	87.40	87.60
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	132.50	133.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	141.25	141.75
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	146.50	147.25
„ „ 1864 po 100 złr.	173.50	174 —
„ „ 1864 po 50 złr.	173.50	174.—
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł 5 pr.	149.—	150.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	101.65	101.85
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	109.60	109.80

2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)	płacą	żądają
Bukowiny	104.50	105.50
Galicyi	104.—	105.—
Niższej Austryi	109 25	110 —
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	88.30	83.70

3. Akcye.	płacą	żądają
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	154. 0	154.60
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	324 50	325.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	585 —	589.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	290.—	2 4.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł	230.50	231.10
Bank austro-węgierski a 600 z.	928.—	930.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	62 —	63.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m	374.—	376.—
Kol Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2575.—	2580.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	184.25	184. 5
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	235.—	236.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	234.50	235.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	140.75	141.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	195.—	196.—

4. Listy zastawne losowane.	płacą	żądają
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.80	101.20
„ „ „ premiowe po 3 pr.	108.25	108.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	97.25	98.25
Gal. Tow. kred w. a. po 4 pr.	96.30	97.—
„ „ „ „ po 5 pr.	101.20	102.30
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	101.30	102.30
Banku kraj 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98 25	98.75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	100.25	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.25	— —
Banku aust. węg. 4½ pr.	101.75	102.25
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	100 50	101.50
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	101.25	100.75

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	płacą	żądają
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	101.20	101.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100.—	100.80
„ „ po 109 zł. w. a.	101.—	101.50
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	99.40	100.—
dtto (Jarosław-Sokal)	98.80	99.20
Kol. gal. Lwów-Czern. Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	81.75	82.25
z r. 1884	89.70	90.20
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	101.20	102.—

6. Losy.	płacą	żądają
Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	181 —	183.—
Clarego po 40 zł. m. k.	58.50	59.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	127.—	128.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	36.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.50	24.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24.25	25.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	61.—	62.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	57.50	58.50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	19.10	19.50
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.40	12.80
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.75	20.75
Salma po 40 zł. m. k.	63.—	63.50
St. Genois po 40 zł. m. k	63.50	64.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	33.—	37.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	151.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m k.	40.25	41.25
Windischgrätza po 20 zł. m. k	54.25	55.50

7. Weksle (za 3 miesiące).	płacą	żądają
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117 65	118.25
Paryż za 100 fr	46.57.50	46 62.50

Kurs złota.	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.56.—	5.58 —
„ pełnej wagi	5.53.—	5.55.
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.31.50	9.33.—
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 10. stycznia 1890.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	87	—
„ „ „ w srebrze	87	55
Renta w złocie	109	75
5 pr. austr. renta marcowa	101	70
Akcye banku austro-węgier	926	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	322	75
Londyn	117	70
Napoleondor	9	31½
Dukat cesarski men.	5	56
100 marek niemieckich	57	52½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 4672 (8184 1—3)

Dnia 14 lutego i dnia 14 marca 1890 każdym razem o godz 10 z rana odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności w Zręczycach nr. 32 lwh. 31 Jana Kaczmarczyka syna Franciszka własnej, na pokrycie pretensyi Kasy oszczędności w Bochni pto 131 zł. wa. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania 2758 zł. lub powyżej, zaś na drugim terminie także poniżej tejże ceny.

Wadyum wynosi 275 zł. 80 ct. wa.

Kurator wierzycieli niewiadomych miejscowy kandydat notaryalny p. Jan Glasser.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Dobczyce, 28 września 1889.

L. 4905 (174 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 200 zł. wa. z pn., na rzecz Sary Rosenmann odbędzie się w tym Sądzie dnia 27go stycznia 1890 i dnia 24 lutego 1890 o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna licytacya realności nr. 289 w Mikulińcach wykazem hipotecznym l. 198 księgi gruntowej gminy Mikulińce objętej Wasyla Grzybek własność stanowiącej, na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania lub za takową, na drugim terminie zaś za jakąkolwiek cenę.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 530 zł.

Wadyum 10 procent tej ceny.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

Dla wierzycieli niewiadomych, również tych, którzyby po dniu wydania wyciągu hipotecznego prawa zastawu nabyli, niemniej tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegobądź powodu doręczoną nie została, ustanawia się kuratorem Michała Kosteckiego w Mikulińcach.

Mikulińce, dnia 19 października 1889.

L. 3698 (8225 1—3)

Dnia 14 lutego i dnia 14 marca 1890 każdym razem o godzinie 10 z rana, odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya a) realności lwh. 624 w Dobczycach Kajetana Piątkowskiego własnej z ceną wywołania 123 zł. 10 ct. i wadyum 12 zł. 50 ct. b) realności lwh. 634 w Dobczycach połowy do Massy ś. p. Józefy z Pytlów Piątkowskiej należącej z ceną wywołania 164 zł. wa. i wadyum 16 zł. 40 ct. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania lub powyżej, zaś na drugim także poniżej tejże.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy kandydat notaryalny pan Jan Glasser.

Reszta warunków i wyciągi hipoteczne w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Dobczyce, dnia 28 września 1889.

L. 4619 (150 1—3)

W dniach 14 lutego i 21 marca 1890 o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 125 w Bielczy położonej wedle whl. 128 Maryanny Hamiło własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku o 71 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 964 zł.

Wadyum 97 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Bartmana w Wojniczu.

Wojnicz, dnia 25 listopada 1889.

L. 13965 (130 1—3)

Brodzki c. k. Sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Jerzego Strużyka w ilości 100 zł. z pn, przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Marcina Szuberta połowy ciał hipotecznych stanowiące pod l. wykazu 1174 i i 1175 gminy katastralnej Brody na 405 zł. ocenionej na dnie 13 lutego 1890 i 20go marca 1890 zawsze od godziny 10tej przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 45 zł. wa.

W pierwszym terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w drugim zaś nawet poniżej tej ceny.

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny i protokół ocenienia realności tej, przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Brody, dnia 25 września 1889.

L. 4674 (8079 1—3)

Dnia 14 lutego i dnia 2go marca 1890 każdym razem o godzinie 10 z rana, odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya połowy realności nr. 4 lwh. 4 w Gdowie Maryi Pawlik własnej, na pokrycie pretensyi Kasy Oszczędności w Bochni w kwocie 105 zł. w. a. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania 30 zł. lub powyżej, zaś na drugim terminie także poniżej tejże ceny.

Wadyum wynosi 3 zł.

Kurator wierzycieli niewiadomych miejscowy kandydat notaryalny p. Jan Glasser.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Dobczyce, 28 września 1889.

Ч. 5591 (99 2—3)

Ц. к. Судъ повѣтовый въ Судовой Вишни подае до публичной вѣдомости, що въ справѣ общого рольничого кредитового Заведенія для Галиціи и Буковины противъ Кирила Юртима о 135 зл. ав. съ приналежитостьтями, отбудеся въ Судѣ примусовая лицытація реальности въ Хоросницы выказомъ ипотечнымъ 50 обнятой, должника власной, въ двохъ срокахъ, а именно дня 5 Февруаря и 5 Марта 1890, всегда о 10 часѣ рано съ тымъ, що на першомъ сроцѣ реальность тота лише за цѣну выкличну або высше, на другимъ и нисше цѣны выкличной продана буде.

Цѣна выклична есть 200 зл.

Вадиюмъ 20 зл.

Прочіи варунки можна переглянути въ тутейшо-судовой регистратурѣ.

Судова Вишня, дня 30 Вересня 1889.

L. 8515 (8438 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności gal. akc. banku hipotecznego a mianowicie zaległych 4 rat po 51 zł. 12 ct. i reszty kapitału 977 zł. 60 ct. z pn., odbędzie się w dniach 5go lutego 1890 i 5go marca 1890 każdym razem o godzininie 10 przed południem w tutejszym sądzie w sali obrad nr. 12 przymusowa licytacya realności pod lk. 145 i 145 a) w Brzeżanach położonych wedle Dom. I. pag. 209 n. 7 haer. dłużników Wiktoryi i Zofii Skibickich własnych.

Cenę wywołania stanowi suma 2500 zł. i na powyższych terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej tej ceny.

Wadyum wynosi 250 zł.

Na pierwszym terminie realności te sprzedane będą tylko za lub wyżej, na drugim także niżej ceny wywołania lecz nie niżej jednej trzeciej części tejże.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tusądowej.

Brzeżany, 30 listopada 1889.

L. 7524 (159 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Wolfa Bringera i Emiliana Kseniuka przeciw Romanowi Kseniuk, Fedkowi Kseniuk i małoletniemu Michałowi Kseniuk o rozwiązanie współwłasności, odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie w dniach 21 stycznia 1890 i 20 lutego 1890 zawsze o godz. 10. rano publiczna przymusowa sprzedaż majętności gruntowej wykazem hipot. l. 46 gminy Kościaszyn objętej Romana Kseniuka, Fedka Kseniuka i małolet. Michała Kseniuka własnej, a to na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim terminie i poniżej takowej.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 2033 zł. 75 ct.

Wadyum 203 zł. $37^1/_2$ ct.

Bliższe warunki licytacyi wyciąg tabularny i akt oszacowania można przejrzeć w aktach.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecz. ustanowiono kuratorem p. dra Jana Kurysia w Bełzie.

C. k. Sąd powiatowy

Bełz, dnia 11 grudnia 1889.

L. 90365 (167 2—3)

W celu zabezpieczenia rekonstrukcyi mostów Nr. 147 i 148 na rzece Świecy pod Hoszowem na trakcie podbeskidzkim w Stryjskim okręgu budowniczym, odbędzie się dnia 29 stycznia 1890 o godzinie 12. w południe w c. k. Starostwie w Stryju rozprawa licytacyjna za pomocą pisemnych ofert.

Cena fiskalna budowy rzeczonych dwóch mostów wynosi ogółem kwotę 3589 zł. $26^1/_2$ ct.

Bliższe warunki tyczące się tego przedsiębiorstwa, jakoto wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany, ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w powyżej wyznaczonym terminie, najpóźniej do godziny 12 w południe wniesione być mają oferty, zaopatrzone marką na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 procent ceny fiskalnej.

Żądane wynagrodzenie powinno być w ofercie wyrażone nietylko cyframi, ale także literami.

Oferty nieułożone według przepisów lub niepodane w ustanowionym terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 3 stycznia 1890.

L. 15759 (122 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Henocha Jakóbsohna przeciw Janowi Magdycz o 17 zł wa. zpn. zawiadamia, iż dnia 3 lutego 1890 i 5 marca 1890 każdego razu o 10 godzinie rano w B. Nr. III odbędzie się na rzecz Henocha Jakóbsohna przymusowa publiczna licytacya ciała hipotecznego wyk. hip. 106 i $^1/_3$ części ciała hipotecznego wyk. hip. 105 księgi gruntowej gminy katastralnej Nakwasza objętych, na imię dłużnika Jana Magdycza wpisanych z tem, iż na pierwszym terminie nieruchomości te tylko za lub wyżej cen wywołania, na drugim zaś terminie za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny wywołania największej ofiarującemu sprzedane będą.

Nieruchomości te sprzedane będą każda osobno.

Cenę wywołania co do ciała hipotecznego wyk. hip. 106 księgi gruntowej gminy katastralnej Nakwasza objętego, stanowi wartość szacunkowa w kwocie 82 zł. 5 ct., zaś $^1/_3$ części ciała hipotecznego wyk. hip. 105 samej księgi gruntowej, wartość szacznukowa w kwocie 60 zł. w. a. a zakład wynosi 10% tych cen wywołania.

Wyciąg hipoteczny, akt oceniania i reszta warunków licytacyi prejrzane być mogą w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby na sprzedać się mających nieruchomościach po dniu 13 czerwca 1888 jako dniu wydania wyciągów hipotecznych, jakie prawa hipoteki nabyli, lub którymby dla jakiegokolwiek innego powodu uchwały sądowe w tej sprawie egzekucyjnej doręczone być nie mogły, został ustanowiony kuratorem Władysław Janiszewski c. k. notaryusz w Brodach.

Brody, dnia 18 października 1889.

L. 5936. (69 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 3 lutego i 10 marca 1890 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności w. h. l. 168 ks. gr. gm. Szarwark objętej, Jana Mikuły własnej na rzecz galicyjsk. Zakładu kredytowego ziemskiego, celem zaspokojenia zaległych 8 rat po 12 zł. 50 ct. i reszty kapitału w kwocie 201 zł. 81 ct. wa.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych dr. Psarski adwokat w Dąbrowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 21 października 1889.

L. 6787. (123 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie egzekucyjnej masy konkursowej Michała Osadcy przeciw masie nieobjętej Hryćka Stajki Mykity po 68 zł. z pn. przymusową licytacyę realności dłużnika w Borszczowie powiatu Śniatyn pod l. k. 153, wykazem hipot. 232 objętej, ciało tabularne stanowiącej, na 160 zł. oszacowanej, na dniach 5 lutego i 5 marca 1890 w sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą, a to na pierwszym terminie za cennę szacunkową, na drugim także i niżej ceny.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 16 zł.

Zabłotów, dnia 29 listopada 1889.

L. 5536. (8504 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich ogłasza, że w sprawie Kościa Kisia przeciw Iwanowi Waśko o 44 zł. w. a. z pn. przeprowadza w dniach 6 lutego i 6 marca 1890 o godzinie 10 rano egzekucyjną sprzedaż realności wykazem hipot. 266 księgi grunt. gminy Borowe objętej, a to przy pierwszym terminie nie niżej, przy drugim także niżej ceny wywołania 395 zł. w. a.

Wadyum wynosi 39 zł. 50 ct.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem p. Józef Tabiński w Mostach wielkich.

Mosty wielkie, dnia 8 listopada 1889.

L. 13839, 15767 (121 2—3)

Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Brody, wird in der Exekutionsangelegenheit der k. k. priv. österr. Hypothekenbank in Wien gegen Hersch Leib Meer und Machle Meer pto 1920 fl. 76 kr. ÖW. MG. bekant gegeben, dass am 3 Februar 1890 und 3 März 1890 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im BN. III, eine exekutive öffentliche Feilbiethung der in Brody sub Nr. 476 gelegenen, in der Grundbuchseinlage 847 der Katastralgemeinde Brody enthaltenen, auf den Namen des Schuldner Hersch Leib Meer und Machle Meer einverleibten Realität stattfinden wird.

Diese Realität wird um den bei Ertheilung des Darlehens ermittelten Schätzwerth per 5900 fl. ÖW. ausgerufen, und bei dem ersten Termine nur um diesen Schätzwerth oder über denselben, bei dem zweiten Termine aber auch unter der Schätzung hintangegeben. Das Vadium beträgt 590 fl. ÖW. Hypothekarauszug, das Zugehörbeschreibungsprotokoll und sämmtliche Feilbiethungsbedingnisse liegen in der Registratur zur Einsicht. Für diejenigen Hypothekargläubiger, welche auf der Feilzubiethenden Realität, nach 9. August 1889 als dem Tage der Ausfolgung des Hypothekarauszuges ein Hypothekarrecht erworben, oder denen aus einem anderen Grunde die gerichtlichen Anordnungen in dieser Exekutions-angelegenheit nicht zugestellt werden konten ist ein Curator in Person des dr. Samuel Wagner in Brody bestellt worden.

Brody, am 17 October 1889.

L. 16254 (65 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 500 zł. zpn. na rzecz Maksymiliana Blumenfelda odbędzie się dnia 5 lutego 1890 i 5 Marca 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biórze Nr. 6. egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Ferdynanda i Maryi Jouganów własnej w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 924 zł. 69 ct.

Wadyum 92 zł. 46 ct.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze Sądu.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 4 grudnia 1889 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adw. dr. Żywickiego a p. adw. dr. Pohoreckiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 14 grudnia 1889.

L. 13032 (82 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że na prośbę towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 100 zł. zpn. egzekucyjna sprzedaż $^1/_4$ fizycznie nie wydzielonej części realności dłużnika ks. dr. Juliana Nikorowicza własnej w Kołomyi położonej wyk. hip. l. 301 ks. gr. gminy kat. Kołomyja IV dziel. objętej w dwóch na dzień 3 lutego i 3 marca 1890 każdym razem na godz. 10 rano wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za powyżej ceny szacunkowej w kwocie 845 zł. 55 ct., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na ostatnim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupowania mający obowiązanym będzie kwotę 84 zł. 55 ct. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych którym by uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzy by na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Sterna został ustanowionym, wreszcie że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tutejszo sądowej registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 7 grudnia 1889

L. 9490. (8503 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Limanowy przeprowadzi na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 22 rat po 15 zł. i t. d. z pn. publiczną sprzedaż posiadłości, objętej wykazem hipotecznym l. 67 gminy Nowe Robie, Józefa i Anny Czuprów własnej, na dniu 10 lutego i 3 marca 1890, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 616 zł.

Wadyum 61 zł. 60 ct.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, dnia 22 listopada 1889.

L. 87925. (166 2—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli, które na gościńcach państwowych w Nadwórniańskim okręgu budowniczym wykonane być mają w skutek wydarzeń elementarnych, odbędzie się dnia 31 stycznia 1890 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Nadwórnie licytacya ofertowa.

Cena fiskalna robót, które mają być wykonane wynosi:

1) w sekcyi drogowej Mikuliczyn 6487 zł. 66 ct.
2) „ „ „ Jabłonica 7056 „ 50 „
razem . 13544 zł. 16 ct.

Oferty wniesione być mogą na każdą sekcyę drogową osobno, lub też na obie sekcye drogowe razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie obie sekcye drogowe, w takim razie zaofiarowanie podać należy dla każdej sekcyi osobno, albowiem zatwierdzenie nastąpi tylko według sekcyi drogowych.

Bliższe warunki tyczące się wykonania tych budowli, jako to: wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany, ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w powyżej ustanowionym terminie, najpóźniej do godziny 12 w południe, wniesione być mają oferty, zaopatrzone marką na 50 ct. i w wadyum 5 procent ceny fiskalnej z wymienieniem żądanego wynagrodzenia nie tylko cyframi ale także i literami.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie oznaczonym, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5 stycznia 1890.

L. 8812. (134 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 106 zł. 54 ct i 13 rat pożyczkowych po 9 zł. 75 ct aw. z pn., przymusowa sprzedaż realności pod n. k. 79 w Wierzbicy położonej, wyk. hip. l. 254 księgi grunt. gminy kat. Wierzbica objętej, dłużnika Michała Worobee własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi dnia 10 lutego i 10 marca 1890, każdym razem o godzinie 10 rano przedsięwziętą zostanie.

Cenę wywołania stanowi suma 500 zł.

Wadyum wynosi 50 zł. a. w.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony p. Julian Celewicz, notaryusz z Uhnowa.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg z ksiąg gruntowych przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Uhnów, dnia 28 października 1889.

L. 17914. (8565 2—3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na żądanie masy konkursowej H. B. Kohanego do rąk zarządcy adw. dra Goldhammera dozwoloną została sprzedaż dobrowolna realności wykazem hipot. l. 163 ks. gr. miasta Tarnowa objętej do masy konkursowej H. B. Kohanego należącej.

II. Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie: w dniu 7 lutego i w dniu 7 marca 1890, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania ustanawia się na kwotę 3000 zł. wa., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie. W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające, wynosi 300 zł. wa.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 5 grudnia 1889.

L. 9995. (8445 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Pesi z Katzów Gottfurcht przeciw Beili Hecht, Icie Hirsch i Blimie Schifter o 250 zł. aw. z pn., odbędzie się w dniu 10 lutego 1890 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie przymusowa relicytacya $^1/_8$, $^1/_8$ i $^1/_8$ czyli razem $^3/_8$ nie wydzielonych części realności pod l. k. $168^1/_4$ położonej, wykazem hipot. l. 818 gminy katastralnej Stanisławów objętej, dłużniczek własnych, za jakąkolwiekbądź najwyższą ofiarowaną cenę kupna także poniżej wartości szacunkowej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 416 zł. 70 ct.

Wadyum wynosi 41 zł.

Akt szacunkowy, wyciąg tabularny, tudzież resztę warunków licytacyjnych można w tus. registraturze przejrzeć.

O tem się zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli do rąk kuratora adwokata Bardacha tudzież niniejszym edyktem.

Stanisławów, dnia 16 listopada 1889.

L. 36273. (8266 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi masy konkursowej Towarzystwa galic. Kasy zaliczkowej we Lwowie w kwocie 92 zł. 33 ct. wal. austr. odbędzie się w dniach 6 lutego i 13 marca 1890, za każdym razem o godzinie 10 rano w sali rozpraw przymusowa licytacya $^3/_4$ części realności pod l. k. $629^4/_4$ we Lwowie w pobliżu Wysokiego Zamku nr. 3 Sobiesczyzna położonej, a mianowicie $^2/_4$ części realności wedle poz. B 4 wyk. hip. l. 527 dz. IV spadkobierców Pawła Rudkiewicza i $^1/_4$ części tejże samej realności wedle poz. B 2 tegoż wykazu, Jana Matwijów własnej, na pierwszym terminie tylko nad lub za, na drugim zaś także poniżej ceny szacunkowej a oraz wywołania 243 zł. w. a., a wadyum wynosi 24 zł. 30 ct. w. a., wyciąg hipoteczny i akt oszacowania i dalsze warunki można przeglądnąć w ts. registraturze.

Dla wierzycieli nieobecnych tudzież dla tych, którzy dopiero po 12 czerwca 1889 do hipoteki weszli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy dotyczące wcześnie lub wcale nie mogły być doręczone, ustanowiono adwokata dra Lisiewicza ze zastępstwem przez adw. dra Sietnickiego na kuratora.

We Lwowie, dnia 30 listopada 1889.

L. 454. (8529 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia kwoty 20 zł. 90 ct. z pn. Mendlowi Schenkerowi od Wincentego Wąsika się należącej, odbędzie się w dniu 6 lutego i 6 marca 1890, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż $^1/_4$ części realności wyk. hip. 75 ks. gr. Liszki objętej, Wincentego Wąsika własnej.

Cena wywołania wynosi 35 zł.

Wadyum 3 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Liszki, dnia 30 czerwca 1889.

L. 4677. (8080 2—3)

Dnia 7 lutego i dnia 7 marca 1890, każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności l. w. h. 227 w Gdowie położonej, Katarzyny Stasiakowej własnej, na pokrycie pretensyi Kasy oszczędności w Bochni w kwocie 80 zł. a. w. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania 95 zł. a. w. lub powyżej, zaś na drugim terminie także poniżej tejże ceny.

Wadyum wynosi 9 zł. 50 ct. wa.

Kurator wierzycieli niewiadomych kandydat notaryalny p. Jan Glasser.

Reszta warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 28 września 1889.

L. 5349. (8605 2—3)

W pilzneńskim c. k. Sądzie powiatowym odbędzie się dnia 10 lutego i dnia 17 marca 1890, zawsze o godzinie 10 z rana egzekucyjna sprzedaż publiczna realności l. w. h. 19 księgi gruntowej gminy Pilzno objętej, dłużnika Arona Seelenfreunda z Pilzna własnej, celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 3237 zł. 88 ct. z pn. tarnowskiej Kasie oszczędności od Arona Seelenfreunda z Pilzna należącej się.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 6326 zł.

Wadyum wynosi 630 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wyciąg hipoteczny pomienionej realności przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu, jakoteż dla późniejszych wierzycieli tej realności ustanawia się kuratorem p. Tytusa Bujnowskiego, c. k. notaryusza w Pilznie.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 31 października 1889.

L. 8810. (133 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 137 zł. 33 ct. i 16 rat pożyczkowych po 12 zł. 69 ct. przymusowa sprzedaż realności pod nr. k. 46 w Sałaszach położonej, wyk. hipot. l. 102 księgi grunt. gminy kat. Sałasze objętej, dłużnika Fedka Kućko względnie tegoż spadkobiercy Jurka Kućko własnej, w tutejszym c. k. Sądzie w drodze publicznej licytacyi, na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi dnia 10 lutego i 10 marca 1890, każdym razem o godzinie 10 rano przedsięwziętą zostanie.

Cenę wywołania stanowi suma 400 zł.

Wadyum wynosi 40 zł. a. w.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony pan Julian Celewicz, notaryusz z Uhnowa.

Resztę warunków licytacyjnych, akt eszacowania i wyciąg z ksiąg gruntowych przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Uhnów, dnia 28 października 1889.

Ч. 5592 (100 3—3)

Ц. к. Сȣдъ повѣтовый въ Сȣдовой Вишнѣ подаетъ до пȣбличной вѣдомости, що въ справѣ общого рôльничо-кредитового Заведенiя для Галицiи и Бȣковины противъ Сенька Стецы о 148 зл. 84 кр. съ прин., ôтбȣде ся въ Сȣдѣ примȣсова лицитацiя господарства въ Хоросници выказомъ ипотечнымъ ч. 112 обнятого, должника власного въ двохъ срокахъ, а именно дня 5 февраря и 5 марта 1890, всегда о 10 часѣ рано, а то на першомъ сроцѣ господарство тое лише за цѣнȣ выкличнȣ або высше, на дрȣгôмъже также и нисше цѣни выкличной спроданое бȣде.

Прочи варȣнки можна переглянȣти въ тȣтейшо-сȣдовой регистратȣрѣ.

Сȣдова Вишня, дня 30 вересня 1889.

L. 7056 (39 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności Mendla Scherza 84 zł. 82 ct. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż 44/80 części realności Mendla Scherza realności wyk. hipotecznego 504 księgi gruntowej gminy Brzozów i 4/40 części realności wyk. hip. 505 tejże gminy objętych, Kajetana Kostki własnych, dnia 6 lutego i 17 kwietnia 1890 zawsze o godz, 10 rano.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć Sądzie tutejszym.

Brzozów, 28 listopada 1889.

L. 4862 (8528 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia kwoty 27 zł. z pn., Jonaszowi Rothblumowi od Mateusza Wąsika przypadającej odbędzie się dnia 6 lutego i 6 marca 1890 każdym razem o 10 godzinie rano egzekucyjna sprzedaż realności whl. 147 ks. gr. Liszki objętej Mateusza Wąsika w połowie własnej.

Cena wywołania wynosi 177 zł. 55 ct.

Wadyum 18 zł.

Warunki licytacyjne i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Liszki, 12 grudnia 1889.

L 13282 (84 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem zaspokojenia sumy dłużnej 2700 zł. względnie 2654 zł. 10 ct. z 12 pr. odsetkami od 20go kwietnia 1876 do dnia zapłaty bieżącymi, tudzież dalszymi 3 prc. odsetkami od kwoty w należytym czasie nie uiszczonej, kosztów egzekucyjnych 10 zł. 77 ct., 12 zł. 26 ct., 8 zł. 76 ct. już poprzednio, jak też obecnie w kwocie 9 zł. 26 ct. przyznanych, ponowną przymusową publiczną sprzedaż folwarku „Brubacherówka" w Trościańcu powiecie Jaworowskim położonego, składającego się jedynie z gruntów ornych i lasu, wedle Dom. 517 pag. 245 u. 2 har. na imię Daniela Brubachera zapisanego na rzecz galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, która to sprzedaż w dwóch terminach a to dnia 3 lutego 1890 i dnia 6go marca 1890 w biórze sądowem nr. 2 pod następującymi warunkami się odbędzie.

Cena wywołania 5000 zł. wartość majętności przy udzieleniu pożyczki przyjęta.

Wadyum 500 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim i niżej takowej z zastrzeżeniem jednak przepisu §. 10 ustawy z 10go czerwca 1887.

Wyciąg tabularny i protokół opisania przynależności do przeglądu w registraturze.

Kurator dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych adwokat dr. Łużecki.

Przemyśl, 27 listopada 1889.

L. 13135 (8585 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że na prośbę Herscha Freiera dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 80 zł. zpn. egzekucyjna sprzedaż połowy wierzytelności w kwocie 1000 zł z 8 prc. odsetkami wpisanej dla dłużnika Gerschona Senensieba w poz 4 karty C. wyk. hip. l. 716 ks. grt dziel. V. m. Kołomyi obejmującego realność Israela Liebersohna z aktu notaryalnego z daty Kołomyja 23 kwietnia 1884 l. 24076 na rzecz Herscha Freiera w dwóch, na dzień 5 i 26 lutego 1890 zawsze o godz. 10 rano w wyznaczonych terminach, że pomieniona połowa wierzytelności na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 500 zł. zpn., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na ostatnim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną i że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 72 zł. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Milgroma został ustanowionym, wreszcie że wyciąg hipoteczny w mowie będącej pretensyi, tudzież bliższe warunki licytacyjne w ts. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 7 grudnia 1889.

Konkursa.

L. 58160. (142 3-3)

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje niniejszem konkurs w celu obsadzenia następujących posad przy krajowym składzie publicznym we Lwowie:

1) Posady buchhaltera z płacą roczną w kwocie (1.500) jednego tysiąca pięciuset zł. a. w.

2) Posady magazyniera z płacą roczną w kwocie (800) ośmiuset zł. w. a.

Chcący się ubiegać o posady powyższe winni przedłożyć Wydziałowi krajowemu:

1) metrykę urodzenia;

2) krótki życiorys;

3) świadectwo udowadniające kwalifikacyę do zajmowania posady o którą kompetują.

Podania wnieść należy do Wydziału krajowego najdalej do dnia 1 lutego 1890 r.

Lwów, dnia 3 stycznia 1890.

L. 52 pr. (146 2—3)

W celu obsadzenia opróżnionej posady c. k. adjunkta kancelaryjnego w X klasie rangi przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie, ewentualnie takiejże posady przy innym c. k. sądzie obwodowym opróżnić się mogącej, rozpisuje się niniejszem konkurs do dnia 10 lutego 1890 roku.

Kandydaci na tę posadę mają swoje podania wnieść w powyższym terminie do c. k. Prezydyum Sądu obwodowego w Tarnowie.

Tarnów, dnia 7 stycznia 1890.

L. 97 (129 2—3)

Przy sądzie powiatowym w Ciężkowicach systemizowaną została posada kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych w XI klasie rangi. z roczną płacą 600 zł. dodatkiem aktywalnym 120 zł. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub takież przy innych sądach powiatowych, opróżnić się mogące dla wysłużonych podoficerów zastrzeżone posady kancelistów wnosić należy do 7 lutego 1890 do Prezydyum sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, 3 stycznia 1890.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 6902 (101 2—3)

Podaniem de praes 14 października 1889 l. 5557 zażądał Bartłomiej Wojtanowski od niewiadomego z miejsca pobytu Wawrzyńca Ziemskiego deklaracyi tej treści, że aktem notaryalnym z daty Tuchów 29 stycznia 1884 l rep. 371, Wawrzyniec Ziemski sprzedał Bartłomiejowi Wojtanowskiemu $^1/_4$ część realności objętej wyk. hip. l. 408 dla gminy Tuchów i że prawo własności tej $^1/_4$ części na rzecz Bartłomieja Wojtanowskiego zaintabulowane być ma.

Z tego powodu ustanawia c. k. Sąd powiatowy w Tuchowie dla niewiadomego z miejsca pobytu Wawrzyńca Ziemskiego kuratorem Józefa Steca z Tuchowa

Do przesłuchania interesowanych wyznacza się termin na dzień 5 marca 1890 o godzinie 8 z rana na który się wzywa Wawrzyńca Ziemskiego z tem żeby albo osobiście stanął albo przez pełnomocnika lub kuratorowi udzielił informacyi gdyż inaczej możliwe szkodliwe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Tuchów, dnia 27 grudnia 1889.

L. 15119 (8519 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza że w roku 1890 wpisy do rejestrów stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych tegoż sądu ogłaszane będą w urzędowej Gazecie Lwowskiej.

Sambor, 21 grudnia 1889.

L. 20700 (8533 2—3)

Rozporządzeniem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 15 grudnia 1889 l. 23091 została siedziba c. k. notaryusza z Krynicy do Muszyny przeniesiona, gdzie c. k. notaryusz swoje czynności urzędowe z dniem 1 stycznia 1890 rozpocząć ma.

C. k. Sąd krajowy wyższy.

Kraków, dnia 21 grudnia 1889.

L. 16189 (8523 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niewiadomego z miesca pobytu Achiesera Platzmana, że na prośbę Breiny Ringel przeciw niemu nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 75 zł. wa. zpn. pod dniem 7 grudnia 1889 l. 16189 wydano i że takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. drowi Delinowskiemu doręczono.

Wzywa się zatem niewiadomego z miejsca pobytu Achiesera Platzmana ażeby możliwe środki obrony kuratorowi podał lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż w razie przeciwnym sprawa ta z kuratorem wedle ustaw przeprowadzoną będzie.

Tarnopol 7 grudnia 1889.

L. 8186. (8498 2—3)

W myśl §. 45 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z 19 lipca 1873 nr. 152 dz. p. p. oraz z 10 lutego 1886 nr. 24 dz. p. p. ustanawia się na rok 1890 koszta wykonania kary w domach więziennych Sądu krajowego krakowskiego tudzież Sądów obwodowych w Jaśle, Nowym Sączu Rzeszowie, Tarnowie i Wadowicach na 29 ct. dziennie od osoby, zaś w aresztach sądów powiatowych okręgu Sądu krajowego krakowskiego na 32 ct., okręgu Sądu obwodowego jasielskiego na 30 ct., okręgu Sądu obwodowego nowosądeckiego na 32 ct., okręgu Sądu obwodowego rzeszowskiego na 29 ct., okręgu Sądu obwodowego tarnowskiego na 31 ct., okręgu Sądu obwodowego wadowickiego na 31 ct. dziennie od osoby.

Prezydyum Sądu wyższego.

Kraków, dnia 19 grudnia 1889.

L. 15779. (8478 2—3)

Sanocki Sąd powiatowy miejsko-delegowany zawiadamia Karola Uljasza, że na prośbę powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku dozwolono wpisu egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 190 zł. 78 ct. z pn w stanie biernym realności wedle wykazu hip. 381 gminy Rogi, Karola Uljasza własnej, na rzecz proszącego Towarzystwa i że uchwałę dotyczącą kuratorowi dr. Flakowiczowi doręczono.

Sanok, dnia 15 listopada 1889.

L. 28804. (8464 2—3)

C. k. Sąd krajowy zarządzając na prośbę Julii Maryi Paleczkowej postępowanie celem umorzenia książeczki wkładkowej Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie nr. 1163 wystawionej na imię dra Józefa Paleczkowej, na którą od 30 stycznia 1880 do 9 sierpnia 1881 umieszczono sumę 7500 zł. w. a. wedle twierdzenia proszącej zagubionej, wzywa każdego, ktoby książeczkę posiadał, aby ją w przeciągu roku okazał, ile że w razie przeciwnym takowa uważaną będzie za pozbawioną wszelkiej mocy, a wspomniane Towarzystwo temuż posiadaczowi na mocy owej książeczki nie będzie odpowiedzialnem.

Kraków, dnia 15 listopada 1889.

L. 1790 (104 2—3)

Na pierwszą zwyczajną z dniem 17 lutego 1890 o godzinie 9 rano rozpoczynającą się kadencyę Sądu przysięgłych w Przemyślu mianowanym został c. k. Radca Dworu Sądu obwodowego Pressen, Przewodniczącym, zaś c. k. Radca wyższego Sądu krajowego Freyberger, tudzież c. k. Radcy Sądu krajowego: Leszczyński, Skala, Schmidt, Przybylski i Sekretarz Rady Szechowicz Jego zastępcami.

Przemyśl, 4 stycznia 1890.

K. 13723 (8534 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Spanier że przeciw niemu na prośbę Herscha Meilecha 2 im. Borgmana celem zaspokojenia 500 zł. wa. pod dniem dzisiejszym do l. 13723 dozwoloną została przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi ruchomości dłużnika protokołem c. k. Sądu powiatowego w Drohobyczu do l. 7472/87 zajętych i ocenionych i tę uchwałę doręczono dla tegoż ustanowionemu kuratorowi ad. dr. Brylińskiemu z zastępstwem ad. dra Fiternika, którym pozwany należytą informacyę udzielić lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić ma.

Sambor, 10 grudnia 1889.

L. 9425 (8581 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Jakóbowskiego że przeciw niemu i Zakładowi włościańskiemu Józef Szych pozew de pres. 17 października 1889 l. 9425 o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 200 zł. wyk. hip. l. 193 ks. gr. Sarzyna wniósł, a zarazem wzywa go, aby kuratorowi swemu którego w osobie Br. Nowińskiego c. k. notaryusza w Leżajsku się ustanawia materyału do obrony dostarczył lub innego pełnomocnika tutejszemu Sądowi wskazał.

Leżajsk, 26 listopada 1889.

L. 15164 (8525 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Sanoku zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Salamona Maja i innych przeciw masie spadkowej Franciszka Zwierzyny ustanowiono dla nieznanego z życia i miejsca pobytu wierzyciela Karola Wrabczaka kuratora ad actum adwokata dra Flakowicza.

Sanok, dnia 31 października 1889.

L. 22122 67 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Jana Ruczaja, że Jan Żylak wniósł przeciw niemu pozew o 50 zł. wa., na który do rozprawy dla spraw drobiazgowych termin na dzień 28 stycznia 1890 o 9. godzinie przed południem wyznaczono i pozew, do rąk kuratora adw. kraj. Irzyczka Maciejowskiego doręczono.

Wzywa się zatem nieobecnego, aby wszelkie środki obrony postanowionemu kuratorowi wręczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż wszelkie skutki zaniedbania sobie przypisze.

Sambor, dnia 9 grudnia 1889.

L. 6335 (8377 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle w załatwieniu podania Stanisława Klobassy Zrenckiego właściciela tabularn. dóbr Lipnicy górnej l. w. h. 317 objętych i uprawnionego do wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w tych dobrach wzywa w celu przekazania wymierzonego orzeczeniem c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego z dnia 27 września 1889 l. 15510, D. F. P. za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w dorbach Lipnicy górnej l. w. h. 317 objętych kapitału wynagrodzenia w kwocie 1350 zł. wierzycieli hipotecznych rzeczonych dóbr do pisemnego lub ustnego zgłoszenia w tutejszym Sądzie swych wierzytelności najdalej do dnia 22 lutego 1890.

Zgłoszenie ma obejmować:

a. dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania (numeru domu) zgłaszającego się, ewentualnie jego pełnomocnika, który winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane, wszelkim prawnym wymogom odpowiednie;

b) kwotę żądanej wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach, o ile takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem:

c) oznacznie hipoteczne pozycyi zgłoszonej:

d) jeżeli zgłaszający się zamieszkuje po za okręgiem Sądu tutejszego, winien jest wymienić znajdującego się w okręgu sądu pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń sądowych w przeciwnym bowiem razie przesełane będą pocztą do zgłaszającego się z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych były doręczone.

Ktokolwiek zaniedba zgłosić się w terminie oznaczonym, będzie uważanym tak, jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej na kapitał wynagrodzenia, według kolei na niego przypadającej; nie będzie on już słuchany przy rozprawie: utraca on także prawo czynienia wszelkiej opozycyi i użycia wszelkiego środka prawnego przeciw ugodzie, którąby interesanci stawający między sobą w myśl § 5. patentu z 25 września 1850 l. 374 Dz. p. p. zawarli jednakże tylko wtedy, jeżeli pretensya jego według porządku hipotecznego przekazaną została na kapitał wynagrodzenia albo też stosownie do § 27 ces. pat. z 8 listopada 1853 została nadal zabezpieczoną na ziemi.

Z c. k. Sądu obwodowego
w Jaśle, 14 grudnia 1889.

L. 3275 (8539 2—3)

C. k Sąd powiatowy Leżajski zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Banmbergera że galicyjski Zakład kredytowy ziemski w Krakowie podanie o sprzedaż realności jego i Adolfa Hausnera własnych wniósł i że dlań kuratorem Adam Beigert ustanowiony jest.

Leżajsk, 28 czerwca 1889

L. 16196 (8568 2—3)

C. k. Sąd obwodowy miejski delegowany w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Annę ze Stefaników Passadynowę, że celem doręczenia jej rezolucyi tabularnej z dnia 2 lutego 1889 l. 2372 ustan wiono kuratorem adw. dr. Jana Steca w w Tarnowie.

Tarnów, 30 września 1889.

L. 1901 (8476 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Podgórzu zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Edwarda Adama 2 im. hr. Stadnickiego, że w sprawie egzekucyjnej Antoniego Toporka ca. Edwardowi i Filipinie małżonkom Lisowskim pto 71 zł. 50 ct. wa. wyznaczony został do wykazania praw pierwszeństwa i płynności wierzytelności konkurujących do ceny kupna ze sprzedanej realności pod Lwh. 61 w Zakrzówku położonej dłużników własnej termin na dzień 2. maja 1889 o 9 rano i że dla zastępstwa kurator w osobie adw. dra Gunkiewicza w Podgórzu ustanowiony został. Wzywa się zatem kuranda, aby albo Sądowi o miejscu swego zamieszkania doniósł, lub ustanowionemu kuratorowi odpowiednią informacyę udzielił.

C. k. Sąd powiatowy
Podgórze, dnia 14 marca 1889.

L. 14417 (8552)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż na dniu 4 grudnia 1889 w rejestrze handlowym dla spółek zarobkowych i gospodarczych zanotowano przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Jarosławiu stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, że na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu na dniu 8 października 1889 w Jarosławiu odbytem w miejsce dyrektora, zastępcy Romana Chorośnickiego wybranym został dyrektorem zastępcą Mieczysław Marynowski właściciel dóbr Tyniowiec.

Przemyśl, 11 grudnia 1889.

L. 496 (141)

Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 1 lutego 1890 roku o go dzin e 10 przed południem, odbędą się w kancelaryi tegoż Wydziału we Lwowie następujące losowania obligacyj galicyjskich pożyczek krajowych w sposób używany przy losowaniu zapisów długu państwa a mianowicie:

A. Trzydzieste trzecie (XXXIII) losowanie 6% obligacyj galicyjskiej pożyczki krajowej z roku 1873.

Według zatwierdzonego przez Wysokie c. k. Ministerstwo skarbu z dnia 20 listopada 1873 do l. 5087 planu umorzenia tej pożyczki, emitowanej w sumie 1,600.000 zł. wa., wyciągnięte będą następujące obligacye:

Ser. A. 59 sztuk po 100 zł. razem 5900 zł.
„ B. 3 „ „ 300 „ „ 900 „
„ C. 8 „ „ 500 „ „ 4000 „
„ D. 2 „ „ 1000 „ „ 2000 „
Ogółem w imiennej wartości 12800 zł

B. Trzynaste (XIII) losowanie $4\frac{1}{2}\%$ obligacyj galicyjskiej pożyczki krajowej z roku 1883.

Wedle zatwierdzonego przez Wysokie c. k. Ministerstwo skarbu z dnia 23 września 1883 do l. 3865 planu umorzenia tej pożyczki emitowanej w sumie 3,800.000 zł. wa. wyciągnięte będą następujące obligacye.

Ser. A. 18 sztuk po 100 zł. razem 1800 zł.
„ B 18 „ „ 500 „ „ 9000 „
„ C. 4 „ „ 1000 „ „ 4000 „
„ D. 2 „ „ 5000 „ „ 10000 „
Ogółem w imiennej wartości na 24800 zł.

C. Jedenaste (XI) losowanie $4\frac{1}{2}\%$ obligacyj galicyjskiej pożyczki krajowej z roku 1884.

Wedle zatwierdzonego przez Wysokie c. k. Ministerstwo skarbu z dnia 27 kwietnia 1884 do l. 1696 planu umorzenia tej pożyczki emitowanej w sumie 1,000.000 zł. wa. wyciągnięte będą następujące obligacye:

Ser. A. 2 sztuk po 100 zł. razem na 200 zł.
„ B. 1 „ „ 1000 „ „ 1000 „
„ C. 1 „ „ 5000 „ „ 5000 „
Ogółem w imiennej wartości na 6200 zł.

D. Dziesiąte (X) losowanie $4\frac{1}{2}\%$ obligacyj galicyjskiej pożyczki krajowej z roku 1885.

Wedle zatwierdzonego przez Wysokie c. k. Ministerstwo skarbu z dnia 17 czerwca 1885 l. 2342 planu umorzenia tej pożyczki w sumie 354.800 zł. wa. wyciągnięte będą następujące obligacye:

Ser. A. 3 sztuk po 100 zł. razem na 300 zł.
„ B. 2 „ „ 1000 „ „ 2000 „
Ogółem w imiennej wartości na 2300 zł.

E. Trzecie (III) losowanie $4\frac{1}{2}\%$ obligacyj galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1888.

Wedle zatwierdzonego przez Wysokie c. k. Ministerstwo skarbu z dnia 14 kwietnia 1889 l. 1423 planu umorzenia tej pożyczki w sumie 443800 zł. wa. wyciągnięte będą następujące obligacye:

Ser. A. 3 sztuk po 100 zł. razem na 300 zł
„ B. 2 „ „ 500 „ „ 1000 „
„ C. 1 „ „ 1000 „ „ 1000 „
Ogółem w imiennej wartości na 2300 zł.

F. Drugie (II) losowanie $4\frac{1}{2}\%$ obligacyj galicyjskiej pożyczki krojowej z roku 1889.

Wedle zatwierdzonego przez Wysokie c. k. Ministerstwo skarbu z dnia 14 kwietnia 1889 l. 1423 planu umorzenia tej pożyczki w sumie 700.000 zł. wa. wyciągnięte będą następujące obligacye:

Ser. A 6 sztuk po 100 zł. razem na 600 zł.
„ B. 2 „ „ 500 „ „ 1000 „
„ C. 2 „ „ 1000 „ „ 2000 „
Ogółem w imiennej wartości na 3600 zł.

Wynik losowania podany będzie do publicznej wiadomości w „Gazecie Lwowskiej“ i w urzędowej Gazecie Wiedeńskiej „Wiener Zeitung“.

Z Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

Lwów, 6 stycznia 1890.

L. 5430 (8538 1—3)

C. k. Sąd powiatowy Krynicki zawiadamia niewiadomego Fećka Lechmanika, że dla niego ustanowił kuratora Stefana Orynika z Zegiestowa celem doręczenia uchwały hipotecznej z dnia 29 marca 1889 l. 1165 w sprawie zaintabulowania prawa zastawu sumy 67 zł. na realności lwh. 148 i 140 w Zegiestowie na rzecz Maryi 1. Kreta 2. Węgrzyn.

Krynica, dnia 1 grudnia 1889.

L. 9421 (8524 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Nowym Sączu wzywa powołanego z ustawy do spadku po Agnieszce 1. Sowa, 2. Biel dnia 3 listopada 1864 w Jasienny zmarłej, po Janie Sowa tamże, 21/3 1844 zmarłym Macieja Sowę którego miejsce pobytu sądowi jest nieznane, by w przeciągu roku od ogłoszenia tego edyktu po raz trzeci w Gazecie urzędowej zgłosił się w tym sądzie i oświadczył się do spadku, gdyż inaczej spadek pertraktowany zostanie ze zgłaszającymi dziedzicami i z jego kuratorem dr. Janem Sterkowiczem.

Nowy Sącz, 15 lipca 1889.

L. 5843 (8592 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Kurz że rezolucya z 10 stycznia 1889 l. 8702 dozwalająca na przeniesienie egzekucyjnego prawa zastawu dla kwoty 400 zł. zpn. na rzecz Samuela Elstera w stanie biernym realności lwh. 248 księgi gruntowej gminy Dembicy objętej ustanowionemu kuratorowi Pinkasowi Ulmannowi doręczoną została.

C. k. Sąd powiatowy.
Dębica, 8 listopada 1889.

K. 30113 (8583 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie w porozumieniu z Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie postanowił że w ciągu roku 1890 wpisy do rejestrów handlowych i d rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych ogłaszane będą w Gazecie Lwowskiej i w dodatku urzędowej Gazety wiedeńskiej, a przy firmach ważniejszych, lub gdyby strony interesowane tego sobie wyraźnie życzyły także w czasopiśmie "Prawnik" we Lwowie wychodzącem.

Kraków, dnia 29 listopada 1899.

L. 5603 (8584)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle poleca wpisanie do rejsstru dla firm pojedynczych, firmy Małka Landau której używa jako dzierżawczyni propinacyi i posiadaczka handlu okowity w Ropicy polskiej.

Jasło, dnia 2 listopada 1889.

L. 6615. (8551 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach wdrażając w myśl ustawy z 22 kwietnia 1889 l. 30 dz. u. k. i ces. patentu z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. postępowanie w celu przekazania wymierzonego kapitału wynagrodzenia za zniesione w majętności Bohatkowce II część poniżej wyszczególnionej, prawo propinacyjnego wyszynku i sprzedaży napojów spirytusowych jako to:

Nazwa majętności: Bohatkowce II część dom. 272 pag. 370;

Liczba wykazu hipot.: 205;

Imię i nazwisko właściciela: Wacław hr. Baworowski;

Kapitał wymierzony: 5.100 zł.

Dzień oddzielenia prawa do wynagrodzenia: 13 lipca 1889;

wzywa niniejszem wszystkich, którzy przed dniem uwidocznienia w księgach hipotecznych oddzielenia prawa, do wynagrodzenia nabyli prawa zastawu na hipotece dóbr wymienionych, ażeby pretensye swoje do dnia 16 lutego 1890 w sądzie tutejszym zgłosili, inaczej bowiem w myśl §§. 13 i 21 ces. patentu z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i uważani będą jako zezwalający na przekazanie swych pretensyi na kapitał wynagrodzenia według porządku ksiąg hipotecznych, oraz utracą prawo do zarzutów przeciw ugodzie między interesowanymi w myśl §. 5 powyższego patentu ewentualnie zawrzeć się mającej, o ile pretensye nie zgłoszone w miarę porządku tabularnego na kapitał wynagrodzenia, zostałyby przekazane lub wedle §. 27 tegoż patentu przy hipotece zostawione.

Zgłoszenia mają zawierać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania interesowanego, lub tegoż pełnomocnika mającego się wykazać legalizowanem pełnomocnictwem, kwoty pretensyj w kapitale i procentach i pozycye, pod któremi w księgach są zapisane.

Interesowani mieszkający po za obrębem sądu tutejszego mają wskazać pełnomocników do odbierania uchwał sądowych, inaczej takowe wysełane będą pocztą do zgłaszającego się ze skutkiem prawnym doręczenia do rąk własnych.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.
Brzeżany, dnia 14 grudnia 1889.

L. 47156. (8617 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia wszystkich wierzycieli hipotecznych majętności „Żuków“, majętności „Kozobudy“ i majętności „Freifeld“, wykazem hipotecznym l. 575, względnie 377, względnie 576, ksiąg gruntowych dla większych posiadłości objętych, p. Zygmunta Hermanna własnych, że c. k. Dyrekcya galicyjskiego funduszu propinacyjnego według odezwy z dnia 27 sierpnia 1889 l. 10796 i l. 10758 i wedle odezwy z dnia 6 listopada 1889 l. 8136 wymierzyła kapitał wynagrodzenia za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w majętności Żuków w kwocie 7950 zł., w majętności Kozobudy w kwocie 2650 zł., w majętności Freifeld w kwocie 2850 zł.

Wprowadzając postępowanie w celu przekazania kapitału c. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa wszystkich, których wierzytelności na majętności Żuków do dnia 18 lipca 1889, zaś na majętności Kozobudy i Freifeld do dnia 10 września 1889 zostały zahipotekowane, aby pretensye swe do dnia 1 marca 1890 ustnie lub pisemnie w tymże c. k. Sądzie krajowym tem pewniej zgłosili, ile że nie zgłaszający uważani będą za zgadzających się na przekazanie ich pretensyi na kapitał wynagrodzenia za odjęte prawo propinacyi w porządku oznaczonym pierwszeństwem hipotecznym, nie będą już więcej przy rozprawie słuchani i utracą prawo wnoszenia jakichkolwiek zarzutów lub środków prawnych przeciw ugodzie przez interesowanych w myśl §. 5 ces. pat. z 25 września 1850 nr. 374 Dz. u. p. możliwie zawartej, o ileby w takowej ich pretensye w miarę pierwszeństwa hipotecznego na kapitał wynagrodzenia przekazane, albo według §. 27 ces. pat. z 8 listopada 1853 nr. 237 Dz. u. p. przy gruncie pozostawione zostały.

W zgłoszeniu podać należy: imię, nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego i jego ewentualnego pełnomocnika, który powinien przedłożyć pełnomocnictwo odpowiadające wymogom prawnym i legalizowane; kwotę zgłoszonej pretensyi hipotecznej w kapitale i procentach, o ile takowe mają równe prawo zastawu z kapitałem; oznaczenie tabularne pozycyi zgłoszonej wierzytelności, tudzież w razie, jeżeli zgłaszający mieszka po za okręgiem tut. c. k. Sądu krajowego, wymienić pełnomocnika we Lwowie zamieszkałego, upoważnionego do odbioru uchwał sądowych, gdyż inaczej uchwały te przesyłane będą pocztą do zgłaszającego z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby były doręczane do rąk własnych.

We Lwowie, dnia 30 listopada 1889.

L. 61742. (8614 1—3)

C. k. Sąd powiatowy m. d. sek. I we Lwowie podaje do wiadomości, iż dnia 10 listopada 1888 roku zmarła we Lwowie Joanna Lang nie pozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy sąd ten nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do tego spadku, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie do spadku, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadku, dla którego kuratora w osobie dra Aleksandra Maryańskiego adwokata we Lwowie ustanowiono, przeprowadzoną będzie tylko z tymi i tylko tym spadek przyznanym zostanie, którzy do spadku się oświadczą i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nieprzyjęta, lub jeżeliby nikt oświadczenia do spadku nie wniósł, cały spadek Wysokiemu Skarbowi jako bezdziedziczny wydany zostanie.

Lwów, dnia 7 grudnia 1889.

L. 3735. (8606 1—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jędrzeja Mądrego, że dnia 8 maja 1889 wnieśli Wawrzyniec i Wiktorya Nojuchy przeciw niemu pozew ustny l. 3735 o własność parcel gruntowych 341/3, 342/6, zaś Wawrzyniec Nojuch i Piotr Mądry pozwy l. 3736 i 3738 o własność parcel 342/1, 341/3, 342/6 gminy katastralnej Przecławy i wzywa go, aby ustanowionemu dlań na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorowi Franciszkowi Kopaczowi, wójtowi z Błonia, udzielił ze swej strony dowodów, albo innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Radomyśl, dnia 30 września 1889.

L. 7907. (8599 1—3)

C. k. Sąd obwodowy dla spraw cywilnych w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Daniela Landaua, iż ustanowił dla niego celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 18 lipca 1889 l. 4752 w sprawie intabulacyi Izaaka Landaua za właściciela $^{2}/_{48}$ części z realności pod l. k. 76 w Rzeszowie położonej, l. w. h. 69 tejże gminy wydanej, kuratorem ad actum p. adw. dr. Rodryka Alsa w Rzeszowie i wzywa go, by się z tym kuratorem w razie uznania potrzeby bronienia praw swych porozumiał, lub innego zastępcę sobie ustanowił i tutejszemu sądowi wskazał, gdyż w razie przeciwnym skutki zaniedbania sam sobie by przypisać musiał.

Rzeszów, dnia 31 października 1889.

L. 44091. (8615)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firmę „Tartak parowy w Horyńcu“ Ludwika ks. Łodzia Ponińskiego w rejestrze handlowym dla firm pojedyńczych wpisano.

We Lwowie, dnia 2 listopada 1889.

L. 10626 (8555 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kutach ogłasza że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Krumholza jako prawonabywcy Lejby Sendera przeciw Mikule i Maryi Popinkom o 39 zł. z przynależytościami dla nieznanych z miejsca pobytu Mikuły i Maryi Popinków kuratorem p. Mieczysław Zaremba C. k. notaryusz w Kutach został ustanowiony.

Wzywa się więc Mikułę i Maryę Popników aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych udzielili informacyj w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli, przyczem się ich zawiadamia że w celu zaspokojenia powyższej kwoty t. s. uchwałą z dnia 20 grudnia 1888 l. 7757 na rzecz Mojżesza Krumholza egzekucyjna sekwestracya ich realności pod l. k. 61 w Uścierykach położonej została dozwoloną, a sekretarz Nachman Krumholz mianowany.

Kuty, dnia 15 listopada 1889.

L. 10649 (181 1—3)

Edykt licytacyjny l. 4472/89 w sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi przeciw nieobjętej masie spadkowej Jana Ludwińskiego pto 13 rat po 9 zł. i 100 zł. 12 ct. ogłaszający przymusową licytacyę realności wykazem hipotecznym l. 70 gminy Hranki Kuty objętej, prostuje się o tyle, że pierwszy termin licytacyjny wyznaczony na 30 stycznia, zaś drugi i ostatni termin na 7 marca 1890.

C. k. Sąd powiatowy
Chodorów, 30 grudnia 1889.

L. 14416 (8586)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 3 grudnia 1889 zanotowano w rejestrze handlowym dla spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Sieniawie stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ iż na walnem zgromadzeniu odbytem w Sieniawie na dniu 19 lutego 1889 w miejsce Floryana Gardziela członka dyrekcyi, wybranym został członkiem dyrekcyi jako kontrolor na przeciąg czasu trzech lat Feliks Zerebecki c. k. kancelista sądowy w Sieniawie.

Przemyśl, 11 grudnia 1889.

L. 14197 (8587 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu, wdrażając w myśl § 7 pat. ces. z dnia 8 listopada 1853 Nr. 238 D. u. p. postępowanie celem przekazania kapitału za zniesione prawo propinacyi w dobrach Nowemiasto w kwocie 18680 zł. $73^1/_2$ ct., Posada Nowomiejska w kwocie 10643 zł. 16 ct. i Grodzisko w kwocie 4018 zł. $78^1/_2$ ct. Kajetanowi Guźkowskiemu jako posiadaczowi hipotecznemu i do poboru uprawnionemu, orzeczeniami c. k. krajowej komisyi propinacyjnej wymierzonego, wzywa niniejszym edyktem wszystkich, którzy przed oddzieleniem hipotecznem prawa do prestacyi, uzyskali hipotekę na wymienionych dobrach, aby swoje pretensye w Sądzie tym ustnie lub pisemnie do 15 marca 1890 zgłosili.

Ktokolwiek zaniecha zgłosić się w terminie oznaczonym, będzie uważanym za wyraźnie przyzwalającego na przekazanie pretensyi swej, o ile takowa jako ciężar gruntowy już z natury rzeczy przy hipotece niema pozostać, na kapitał wynagrodzenia, wedle porządku hipotecznego.

Nie zgłaszający się nie będzie już słuchany przy rozprawie, i utraca prawo czynienia wszelkiego zarzutu i użycia wszelkiego środka prawnego przeciw ugodzie, którąby interesenci stawający zawarli między sobą w myśl § 5 pat. z dnia 25 września 1853 Nr. 374 D. u. p. a to tylko w tym wypadku, gdyby jego pretensya według porządku hipotecznego przekazana została na kapitał wynagrodzenia, albo też stosownie do § 27 na wstępie powołanego patentu, została nadal zabezpieczoną na ziemi.

Zgłoszenie ma obejmować:

a) dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkanie (numer domu) zgłaszającego się, ewentualnie jego pełnomocnika z przedłożeniem pełnomocnictwa legalizowanego, wszelkim prawnym wymogom odpowiadającego;

b) kwotę żądanej wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach o ile takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem;

c) oznaczenie hipoteczne pozycyi zgłoszonej; wreszcie

d) jeżeli zgłaszający się zamieszkuje po za okręgiem tego Sądu obwodowego, wymienić winien zamieszkałego w okręgu tego Sądu pełnomocnika do odbierania rozporządzeń sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesełane będą pocztą do zgłaszającego się z takim samym skutkiem prawnym jak gdyby do rąk własnych były doręczone.

Przemyśl, 11 grudnia 1889.

L. 20863 (9 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Franciszkę Sojkową, że w sprawie zaintabulowania prawa własności połowy realności pod Nk. 29/62, w Tarnowie na Zabłociu położonej wykazem hipotecznym l. 55 objętej na rzecz Wilhelma i Rozalii Serednickich ustanowił dla niej adwokata dra Forysta z Tarnowa kuratorem i temuż uchwałę tabularną z dnia 4 kwietnia 1889 l. 5253 doręczył.

Tarnów, 19 grudnia 1889.

L. 16071 (10 1—3)

C. k. Sąd pow. miej. del. w Tarnowie zawiadamia że w Tarnowie 30 maja 1889 zmarł Bolesław Paszyć.

Niewiadomych spadkobierców wzywa się aby swe prawa spadkowe w ciągu roku do Sądu zgłosili i wnieśli oświadczenie się do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego na razie ustanowiono kuratorem adw. dr. Mieczysława Gałeckiego, przeprowadzonym będzie z tymi, którzy oświadczą się do spadku i wykażą swe prawa spadkowe i im przyznanym będzie, zaś nieobjęta część spadku lub gdyby się nikt nie oświadczył, cały spadek państwu jako bezdziedziczny przypadnie.

Tarnów, 15 listopada 1889.

L. 11820. (8619 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, iż pp ck. notaryuszom Ignacemu Frankowskiemu i Julianowi Rokickiemu ogólną delegacyę do przedsięwzięcia czynności sądowych w §. 183 ces. pat. z dnia 7 lutego 1858 nr. 20 dz. u. kraj. wyszczególnionych w mieście Przemyślu i w gminach do okręgu Sądu powiatowego miej. del. w Przemyślu należących udzielił, a mianowicie p. c. k. notaryuszowi Ignacemu Frankowskiemu od 1 stycznia 1890 z miasta Przemyśla dzielnice: śródmieście objęte dawnemi murami i okopami fortecznemi i Zasanie na północ od miasta na lewym brzegu Sanu obejmujące Kmiecie i Lipowice, zaś z gmin następujące gminy: Batycze, Barycz, Bełwin, Bolestraszyce, Buszkowice, Buszkowiczki, Drohojów, Duńkowiczki, Dusowce i Chałupki dusowskie, Hnatkowica, Hureczko, Hurko, Korytniki, Kosienice, Kuńkowce, Łętownię, Maćkowice, Małkowice, Nakło, Orzechowce, Ostrów, Poździacz, Skład solny, Stubieńko, Stubno, Torki, Trójczyce, Ujkowice, Walawę, Wapowce, Wyszatyce i Zurawicę. — P. c. k. notaryuszowi Rokickiemu z miasta Przemyśla dzielnice: Lwowskie przedmieście otaczające miasto od strony wschodniej i południowej, od rzeki Sanu po górę zamkową obejmujące Mnisze, Garbarze, Błonie, Podgórze, oraz część Pikulic i Podzamcze na zachód od miasta rozciągające się od góry zamkowej do rzeki Sanu, a z gmin następujące gminy: Bakończyce, Buców, Byków, Chołowice, Chodnowice, Chraplice, Cisowę, Jaksmanicę, Krasice, Krasiczyn, Krówniki, Kruhel wielki, Kruhel mały, Krzeczkowę, Kupnę, Łuczyce, Medykę i Medyckie chałupki, Mielnów, Nehrybkę, Nowosiółki, Olszany, Pikulice, Plesowice, Popowice, Prałkowce, Przekopanę, Rokszyce, Siedliska, Sielec, Szehynie, Tarnawce, Tyszkowice i Wilcze przydzielił i że pp. notaryusze co roku w przydzielonych im okręgach nawzajem mieniać się mają.

Przemyśl, dnia 24 grudnia 1889.

L. 6681. (8623 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle w załatwieniu podania Kazimierza Chłędowskiego i Seweryny z Chłędowskich Jabłonowskiej współwłaścicieli tabularnych dóbr Wietrzna l. w. h. 635 objętych i uprawnionych do wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w tych dobrach, wzywa w celu przekazania wymierzonego orzeczeniem c. k. Dyrekcyi gal. funduszu propinacyjnego w dobrach Wietrznem l. w. h. 635 objętych, kapitału wynagrodzenia w kwocie 1250 zł. wierzycieli hipotecznych rzeczonych dóbr do pisemnego lub ustnego zgłoszenia w tutejszym Sądzie swych wierzytelności najdalej do dnia 28 lutego 1890.

Zgłoszenie ma obejmować:

a) dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania (numeru domu) zgłaszającego się, ewentualnie jego pełnomocnika, który winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane, wszelkim prawnym wymogom ogpowiednie;

b) kwotę żądanej wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach, o ile takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem:

c) oznaczenie hipoteczne pozycyi zgłoszonej;

d) jeżeli zgłaszający się zamieszkuje po za okręgiem Sądu tutejszego, winien jest wymienić znajdującego się w okręgu Sądu pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesłane będą pocztą do zgłaszającego się z takim samym skutkiem prawnym jak gdyby do rąk własnych były doręczone.

Ktokolwiek zaniedba zgłosić się w terminie oznaczonym, będzie uważanym, tak jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej na kapitał wynagrodzenia, według kolei na niego przypadającej; nie będzie on ani słuchany przy rozprawie; utraca on także prawo czynienia wszelkiej opozycyi i użycia wszelkiego środka prawnego przeciw ugodzie, którąby interesowani stawający między sobą w myśl §. 5 patentu z 25 września 1850 l. 374 dz. p. p. zawarli jednakże tylko wtedy, jeżeli pretensya jego według porządku hipotecznego przekazaną została na kapitał wynagrodzenia albo też stosownie do §. 27 ces. pat. z 8 listopada 1853 została nadal zabezpieczoną na ziemi.

Jasło, dnia 21 grudnia 1889.

L. 48918. (8616 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia wszystkich wierzycieli hipotecznych majętności „Nadycze“ i majętności „Hrebence“ wykazem hipotecznym l. 48 i 91 ksiąg gruntowych dla większych posiadłości objętej, Amelii z Lichtigów Nathansohn własnych, że c. k. Dyrekcya galicyjskiego funduszu propinacyjnego według odezwy z dnia 23 października 1889 l. 20314, l. 20288 wymierzyła kapitał wynagrodzenia za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w majętności „Nadycze“ w kwocie 9200 zł., zaś w majętności „Hrebence“ w kwocie 6100 zł.

Wprowadzając postępowanie w celu przekazania tego kapitału, c. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa wszystkich, których wierzytelności na tych majętnościach do dnia 5 sierpnia 1889 zostały zabipotekowane, aby pretensye swe do dnia 1 marca 1890 ustnie lub pisemnie w tymże c. k. sądzie krajowym tem pewniej zgłosili, ile że nie zgłaszający uważani będą za zgadzających się na przekazanie ich pretensyi na kapitał wynagrodzenia za odjęte prawo propinacyi w porządku oznaczonym pierwszeństwem hipotecznym, nie będą już więcej przy rozprawie słuchani i utracą prawo wnoszenia jakichkolwiek zarzutów lub środków prawnych przeciw ugodzie przez interesowanych w myśl §. 5 ces. pat. z 25 września 1850 nr. 374 dz. u. p. możliwie zawartej, o ile by w takowej ich pretensye w miarę pierwszeństwa hipotecznego na kapitał wynagrodzenia przekazane, albo według §. 27 ces. pat. z 8 listopada 1853 nr. 237 Dz. u. p. przy gruncie pozostawione zostały.

W zgłoszeniu podać należy: imię, nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego i jego ewentualnego pełnomocnika, który powinien przedłożyć pełnomocnictwo odpowiadające wymogom prawnym i legalizowane; kwotę zgłoszonej pretensyi hipotecznej w kapitale i procentach, o ile takowe mają równe prawo zastawu z kapitałem; oznaczenie tabularne pozycyi zgłoszonej wierzytelności, tudzież w razie, jeżeli zgłaszający mieszka po za okręgiem tutejszego c. k. Sądu krajowego, wymienić pełnomocnika we Lwowie zamieszkałego, upoważnionego do odbioru uchwał sądowych, gdyż inaczej uchwały te przesyłane będą pocztą do zgłaszającego z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby były doręczane do rąk własnych.

Lwów, dnia 7 grudnia 1889.

L. 7149 (41 1—3)

C. k Sąd powiatowy w Medenicach uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Chaima Selingera, iż Nathan Loberbaum wniósł przeciwko niemu o zapłacenie kwoty 80 zł. wa. pozew drobiazgowy dnia 19 listopada 1889 do l. 7149, że w sprawie tej do rozprawy drobiazgowej został wyznaczony termin na 18 lutego 1890 o godzinie 8 przed południem i że dla pozwanego został ustanowiany kuratorem Moses Bernstein w Medenicach.

Jest zatem rzeczą pozwanego albo na termin się stawić, albo wcześnie przed terminem ustanowionemu kuratorowi udzielić odpowiednią informacyę i pełnomocnictwo, lub też innego pełnomocnika sobie ustanowić, gdyż inaczej wszystkie ztąd wynikłe skutki prawnem sobie winien będzie przypisać.

Z c. k. Sądu powiatowego
Medenice, dnia 30 listopada 1889.

L. 13750 (17 1—3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird über Ansuchen des Adolf Baron Pittel Bauunternehmers in Wien die Einleitung des in Verlust gerathenen Depositenscheines der k. k. Genie- und Befestigungs-Bau-Direction in Przemyśl vom 22 Dezember 1883 über den Cautions-Betrag von 100 fl. betreffend den Strassenbau auf Werk Prałkowce Nr. 7 bewilligt.

Der Inhaber dieses Depositenscheines wird aufgefordert diese Urkunde so gewiss binnen Einem Jahre von der letzten Kundmachung an gerechnet dem Gerichte vorzulegen, widrigens derselbe nach Verlauf obiger Frist über neuerliches Ansuchen des Amortisirungswerbes für amortisirt erklärt werden würde.

Przemyśl, 4 Dezember 1889.

L. 7786. (8600 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach w sprawie wekslowej Augusty Zawischkowej przeciwko nieznanemu z pobytu Robertowi Zawischka o 250 zł., zamianował p. adwokata dra Iwańskiego kuratorem ad actum dla nieobecnego pozwanego, którego o tem zawiadamia, wzywając go, aby ustanowionemu kuratorowi wskazał środki obrony, jakie ma, lub doniósł sądowi o nazwisku i miejscu zamieszkania innego do tej sprawy upełnomocnionego zastępcy adwokata.

Wadowice, dnia 14 grudnia 1889.

Licytacye.

L. 11098 (8590 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 13 lutego 1890 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 marca 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wykazu hip. l. 1289 w Busku położonej dłużnika Jana Olszewskiego własnej na rzecz Jakóba Siegelbauma pto 1300 zł.

Cena wywołania wynosi 7615 zł.

Wadyum 761 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, tudzież dla wierzycieli hipotecznych po dniu 8 października 1889 wpisanych ustanawia się kuratorem pana Jana Reicherta z Buska ze substytucyą p. Józefa Ptaszka.

Busk, dnia 20 listopada 1889.

L. 9416 (8246 1—3)

Wadowicki c. k. Sąd powiatowy del. miejs. ogłasza iż celem zaspokojenia należytości c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w ilości 9 rat po 8 zł. 83 ct. i reszty kapitałów 129 zł. 21 ct. i 12 zł. 52 ct. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 11 lutego i 16 kwietnia 1890 każdym razem o godzie 10 rano egzekucyjna licytacya a) $^2/_6$ części realności l. kons. 50 w Łękawicy w księdze gruntowej l. 89 na Maryannę Kłobuchową zapisanych i b) $^2/_6$ części realności l. kons. 50 w Łękawicy w księdze gruntowej l. 89 na śp. Tomasza Rybę zapisanych względnie tegoż spadkobierców obecnie własnych.

Cena wywołania ad a) 316 zł. $19^1/_2$ kr., ad b) 307 zł. $19^1/_2$ ct. w. a.

Wadyum ad a) 31 zł. ad b) 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowice, 24 października 1889.

L. 12330 (8341 1—3)

W sprawie egzekucyjnej generalnej ajencyi „The Singer Manfacturing Company Nev Jork“ G. Neidlinger przeciw Dawidowi Salamonowi Derner pto 52 zł. zpn. odbędzie się w dniach 13 lutego 1890 i 14 marca 1890 każdym razem o godzinie 10 z rana w tutejszym Sądzie licytacya realności wedle wyk. hip. l. 949 księgi gruntowej gminy kat. Nowosiółka do Dawida Salamona Dernera należącej i może być ta realność na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na drugim terminie zaś także niżej ceny szacunkowej nabytą.

Cena wywołania 203 zł.

Wadyum 20 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli Karol Srokowski w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.
Podhajce, 4 listopada 1889.

L. 5861 (8537 1—3)

Dnia 13 lutego i dnia 6 marca 1890 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym Sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności Nr. 177 w Dobczycach położonej lwh. 177 objętej Stanisława, Wiktoryi, Agnieszki, Maryi, Katarzyny i Rozalii Michałowskich własnej na pokrycie pretensyi c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w likwidacyi w kwocie 317 zł. 16 ct. w. a. z p. n.

Cena wywołania wynosi 800 zł.

Wadyum 80 zł. wa.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej Registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Dobczyce, dnia 22 listopada 1889.

Ч. 20149 (180 1—4)

Ц. к. Сѫдъ пов. гор. дел. С. II въ Львовѣ росписѹе въ цѣли заспокоєнѧ квоты 181 зл 98 кр. ав. съ прн. на рѣчъ общого рольничо-кредит. Заведенѧ длѧ Гал. и Бѹк. лицитацїю реальности вык. ипот. ч 342 громади катр. Запитôвъ обнѧтой до Федька и Паньки Шарїй належащой, на день 30 сѣчнѧ 1890 и на день 27 лютого 1890 всегда о годинѣ 10 рано въ бюрѣ III здѣшного Сѹда.

Цѣна выкличча 312 зл.

Вадїюмъ 31 зл. 20 кр

На первимъ терминѣ реальнôсть тая проданою бѹде за или висше цѣны выкличной, на второмъ и низше.

Близшїи оусловїѧ и вытѧгъ табѹлярный переглѧнѹти можна въ тѹсѹд. регистратѹрѣ.

Львôвъ, днѧ 28 грѹднѧ 1889.

Doniesienia prywatne.

Pożyczkę na 6 procent
115

zaciągnąć mogą zaraz i pod dyskrecyą urzędnicy, oficerowie, przemysłowcy i wszyscy, posiadający stałe pomieszkania roczne za spłatą kapitału w ćwierćrocznych lub 25-miesięcznych ratach. Adres J. Gelb, Budapest, Theresienring, 35. Na odpowiedź należy dołączyć 15 ct. w markach listowych.

Agronom

rutynowany Poznańczyk, poszukuje umieszczenia jako **rządca** lub **administrator** folwarku.

Nadto będąc należycie obznajomiony z wszelkiemi czynnościami biurowemi, przyjmie posadę kasyera, rachmistrza lub inną manipulacyjną w banku albo w jakiejkolwiek i nej instytucyi.

Adres: Wny K. P. Strzępiń, poczta Granowo (powiat Kościan W. Ks. Poznańskie) w administracyi dóbr hr. Chłapowskiej. 8625

Skład komisowy

wyrobów tkackich

wzorowego warsztatu tkackiego

w Glinianach

w handlu

Waleryi Woyczyńskiej

we Lwowie,

plac Maryacki L. 10.

poleca w wielkim wyborze 8495

Płótna z doborowej przędzy, białe, pięknie apretowane na koszule, kalesony, poszewki i prześcieradła bez szwu. — Dymki białe lniane i pół z bawełną — Bieliznę stołową i ręczniki wykończone na warsztatach Jaquarda. — Chustki do nosa. — Ścierki do kuchni, szkła i prochu. — Chodniki, portyery. — Drelichy na story i materace. — Worki na zboże bez szwu i szyte, oraz grube i silne płótna na maglowniki, ścierki i t. p. i t. p.

IZYDOR WOHL

ulica Sykstuska L. 6

we Lwowie

poleca szan. P. T. Publiczności

swój wyłączny skład

HERBATY ROSSYJSKIEJ

założony w roku 1870.

Kaysow, dosk. czarna	$^1/_2$ kilo	zł.	1	60
„ „ melange	„	„	„	1	80
Suszong, wyborna	„	„	„	2	—
„ najlepsza	„	„	„	3	—
Melange, karawanowa	„	„	„	4	—
Fu-Czu Fu Nr. I.	„	„	„	3	20
„ „ Nr. II.	„	„	„	4	60
„ „ Nr III.	„	„	„	6	—
K. & S. Popow funt 1 r. 40 k.			„	2	40
„ „ „ 2 r. — k.			„	3	—
„ „ „ 2 r. 50 k.			„	3	75
Wysiewki, wyborna	$^1/_2$ kilo		„	1	60
„ H. prima	„	„	„	1	80
„ non plus ultra	„	„	„	2	50

Łaskawe zlecenia odwrotną pocztą, opakowanie franko. 7410

500 dukatów

wypłacę temu, kto po użyciu

Kothego wody na zęby

flaszka po **35** ct., dostanie kiedykolwiek znowu bolu zębów lub nieprzyjemnego odoru z ust.

Kothego „Zahnschöne“

wyśmienity i szybko skutkujący środek do czyszczenia zębów, pudełko po 30 ct., dobre i miękkie szczoteczki do zębów po 30 i 50 ct

poleca 3579

Jan Jerzy Kothe

emeryt. dostawca nadworny w Baden koło Wiednia.

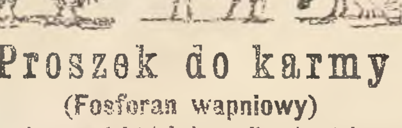
We LWOWIE prawdziwa do nabycia u p. ap. MIKOLASCHA ulica Kopernika i we wszystkich aptekach, handlach korzennych i perfum, galanteryjnych i materyałów itp. w Galicyi i Bukowinie

Mączka kościana

parzona, fermentowana jakoteż

preparowana kwasem siarkowym;

najskuteczniejszy *nawóz* pod wszelkie zasiewy i

Proszek do karmy

(Fosforan wapniowy)

Bardzo skuteczny dodatek do karmy dla zwierząt domowych drobiu wszelkiego rodzaju; wpływa na silny rozwój kości wszelkiego bydła pociągowego, przyspiesza otuczenie, powiększa znacznie wydatność mleka u krów i produkcyą jaj u drobiu.

Pakiet na próbę ważący 5 kilo wysyła odwrotnie pocztą za nadesłaniem przekazem 1 złr. 60 ct. z opakowaniem i opłaceniem porta do każdej poczty w Austryi i Niemczech.

Opis i sposób użycia tak Mączki kościanej, jakoteż Proszku do karmy, na żądanie bezpłatnie i franco.

Fabryka wytworów chemicznych i nawozowych Spółki komandytowej

Juljana Wanga

we Lwowie, ulica Jagiellońska Nr. 12.

6317

Wyszedł z druku IV, V i VI zeszyt podręcznika

Najlepsza metoda

do nauczenia się w trzech miesiącach **bez nauczyciela** po niemiecku czytać, pisać i rozmawiać; napisana przez Reussnera kurs wyższy po 15 ct. Wszystkich zeszytów będzie 18, które można nabywać w księgarniach, jak również inne następujące dzieła tegoż autora: Kurs niższy, powyższej metody cały tom po 80 ct. **Najlepszy elementarz polsko-niemiecki** z objaśnieniami wymowy, 14 wzorkami pisma i 141 rycinami po 47 ct., 20 ct. i 10 ct. **Najnowszy elementarz polski** z wzorkami rysunków, pisma i rycinami, razem 340 figur i wzkazówkami pedagogicznemi 34 ct. tylko z wzorkami (340 figur) 14 ct. bez rycin 7 ct. Najlepsza metoda angielska dla samouków, z wymową, do nauczenia się po angielsku w 24 lekcyach 90 ct.

Skład główny w księgarni

Seyfartha i Czajkowskiego

we Lwowie.

CHOROBY PIERSIOWE

SYROP z PODFOSFORANU WAPNA

pp. GRIMAULT et Cie, Aptekarzy

Syrop ten powszechnie zalecany przez lekarzy, nader skuteczne sprawia działanie w chorobach *płuć i oskrzeli piersiowych; leczy najuporczywsze katary, zagaja tuberkuły płucne u suchotników; powstrzymuje krztuszenie się i zanoszenie w nieustannym kaszlaniu*, tak rozpacznie nieznośnego dla chorych. Pod jego działaniem *pocenie się nocne ustaje, apetyt zwiększa się* i chory odzyskuje szybko zdrowie.

SKŁAD w Paryżu, 8, ulica Vivienne i w głównych aptekach.

We LWOWIE w aptekach pp. Mikolascha, Wewiórskiego, Ruckera, Sklepińskiego i Beisera. 8019

OSTATNI WYNALAZEK

NAJDELIKATNIEJSZE

MYDŁO IXORA
ED. PINAUD

37, BOULEVARD DE STRASBOURG, 37

PARIS

Mydło Ixora nietylko się zaleca wykwintnym i trwałym zapachem ale nadto posiada szczęśliwą własność spędzania zmarszczek.

Łagodzi i bieli powłokę ciała i nadaje jej połysk młodzieńczy. Bez przesady utrzymujemy, że mydło to nie posiada równego sobie. 5866

Słabość męzka

skutki szczególniej tajnych grzechów młodości oraz innych nadużyć niszczących zdrowie, jak pewno i trwale usunąć, poucza jedynie w licznych wydaniach rozpowszechniona już książka ilustrowana 116

dra Retau'a

Ochrona własna

Cena wydania polskiego 1 zł.

Cena wydania niemieckiego 2 zł.

Tysiące znalazło w niej objaśnienie swych cierpień, a za użyciem kuracyi w książce tej zaleconej, zupełną swą siłę męzką. Za nadesłaniem franko należytości, otrzyma się książkę w kopercie franko przez magazyn wydawnictwa R. F. Bierey w Lipsku (Verlags-Magazin Leipzig, Neumarkt 34) w Niemczech.

Dyetaryusz z wyrobionem sybkiem pismem i praktyką sądową, dzielnie obznajomiony z manipulacyą karną i cywilną, poszukuje zaraz dyurnum. Poste restante Ropczyce M. G. 164

Dyetaryusz z dobrem pismem, obznajomiony z manipulacyą sądową karną, tudzież jako mundant, poszukuje umieszczenia przy c. k. sądach, starostwach itp. Łaskawe zgłoszenia pod adresem S. K. w domu Lityńskiego w Rzeszowie na Tusiewiczówce. 165

Urząd podatkowy w Rohatynie potrzebuje zaraz stałego dyetaryusza obeznanego z rachunkowością z płacą dzienną 80 ct. 1 2

Na sprzedaż
48

kamienica trzypiątrowa

o dwóch frontach w śródmieściu. Wiadomości udzieli Wny Karasiński, ulica Jagiellońska, nr. 3, II piętro pierwsze drzwi na lewo. - Pośrednictwo wykluczone.

Na pączki

najlepsze drożdże i marmoladę morelową

poleca handel 173

Karola Ballabana

we Lwowie.

K. k. priv. allgemeine österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am 31 Dezember 1889 stattgehabten sechsundvierzigsten Ziehung der 5 prc. Staats-Domänen-Pfandbriefe wurden nachfolgende Nummern gezogen:

Nr.	2901	bis	3000	Nr.	141001	bis	141100	Nr.	232301	bis	232400	Nr.	399601	bis	399700
„	4201	„	4300	„	148301	„	148400	„	234101	„	234200	„	401701	„	401800
„	8601	„	8700	„	150201	„	150300	„	235001	„	235100	„	420301	„	420400
„	55401	„	55500	„	151801	„	151900	„	285901	„	286000	„	429501	„	429600
„	58101	„	58200	„	154201	„	154300	„	301401	„	301500	„	438301	„	438400
„	62401	„	62500	„	169301	„	169400	„	317701	„	117800	„	442001	„	442100
„	66901	„	67000	„	173601	„	173700	„	323601	„	323700	„	450801	„	450900
„	75501	„	75600	„	201801	„	201900	„	335701	„	335800	„	451901	„	452000
„	80601	„	80700	„	206301	„	206400	„	336701	„	336800	„	453501	„	453600
„	90201	„	90300	„	225801	„	225900	„	340901	„	341000	„	473101	„	473200
„	120301	„	120400	„	227501	„	227600	„	351301	„	351400	„	475901	„	476000

Die Rückzahlung dieser gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1 März 1890 an bei den Cassen der Anstalt in Wien und Paris.

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1 März 1890 auf. Die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfannbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

Verzeichniss derjenigen Serien verloster Staats-Domänen-Pfandbriefe, von welchen noch Pfandbriefe ausständig sind

(am 31 December 1889).

1901—2000 4101—200 6101—200 401—500 801—900 12101—200 13101—200 14401—500 16001—100 101—200 21001—100 29501—600 901—30000 35201—300 601—700 39101—200 45701—800 47801—900 52901—53000 501—600 55001—100 201—300 57001—100 59801—900 64801—900 65001—100 201—300 68801—900 69801—900 77501—600 81901—82000 84701—800 88501—600 90801—900 94401—500 96001—100 501—600 102501—600 104901—105000 109001—100 110601—700 111801—900 114601—700 115201—300 117901—118000 119401—500 120801—900 124201—300 125501—600 131501—600 135301—400 139301—400 140201—300 141101—200 143201 300 144201—300 601—700 145301—400 701—800 151901—152000 154601—700 156501—600 701—800 158901—15900 301—400 163701—800 164701—800 165001—100 701—800 173501—600 177201—300 180801—900 181901—182000 101—200 185301—400 701—800 190901—191000 193301—400 195701—800 197201—300 198901—199000 200101—200 901—201000 701—800 203801—900 206201—300 217101—200 219501—600 220401—500 222801—900 223401—500 250901—225008 101—200 231201—300 236101—200 238001—100 246801—900 247901—248000 253601—700 256501—600 259301—400 260001—100 262201—300 501—600 264101—167 265001—100 701—800 267501—600 268601—700 269401—500 901—270000 271401—500 272201—300 274201—300 275000 601—700 276401—500 280601—700 282301—400 284201—300 3 1—400 288001—100 29100 —100 296701—800 308101—200 309501—600 311001—100 101—200 801—900 316301—400 317601—700 320301—400 322701—800 325701—800 328601—700 329201—300 801—900 330201—300 336501—600 339801—900 341601—700 801—900 342601—700 343701—800 344601—700 347001—100 348401—500 359901—360000 361301 400 364501—600 366501—600 367301—400 377601—700 382601—684 382901—383000 201—300 388201—300 601—700 389901—390000 391901—392000 393701—800 398501—600 401401—500 402301—400 403501—600 404101—200 405601—700 406801—900 407601—700 410601—700 412201—300 414701—800 415701—800 418101—260 421901—422000 424001—100 901—425000 901—426000 429901—100 431501—600 437001—109 601—700 438401—500 442301—400 452601—700 454201—300 456501—600 901—457000 462701—800 466001—100 601—700 467901—468000 470001—100 472301—400 474601—700 475501—600 801—900 481701—800 487001—100 488001—100 490101—200 491201—300 494901—495000 401—500 901—496000.

Bei der am 31 December 1889 stattgehabten vierzehnten Ziehung der 4prc. und sechzehnten Ziehung der $4^1/_2$ prc. 50 jährigen Bankvaluta-Pfandbriefe der k. k. priv allgemeinen österreichischen Boden-Credit-Anstalt wurden nachfolgende Stücke gezogen:

4pr. Pfandbriefe:

à fl. 100: Nr. 183 598 683 953 2648 2763 2929 3282 3515 3608 3842 3995 4051 4352 4498 4834 8585 8899.

à fl. 500: Nr. 356 584 867 2345.

à fl. 1000: Nr. 1456 1989 2104 2504 2810 4083 4448 4691 5076 5104 5175 5670 6013 6094 6303 6733 6794 6936 7057 7097 7164 7592 7880 8004 8133 8272 8737 8965 9220 9242 10320 10904 20199 20481 20585 20813 20843.

$4^1/_2$ prz. Pfandbriefe:

Die derzeit im Umlaufe befindlichen, bisher noch **nicht** verlosten Pfendbriefe:

à fl. 100 der Nummern von 6201 bis 6300.

à fl. 500 der Nummern von 301 bis 400.

à fl. 1000 der Nummern von 2501 bis 2600, 18001 bis 18100.

à fl. 10.000 der Nummern von 1711 bis 1720.

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1 April 1890 an bie der Hauptcassa in Wien.

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1 April 1890 auf; die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

Nachverzeichnete, bei früheren Verlosungen gezogene 3 prc. und $4^1/_2$ prc. 50-jährige Bankvaluta-Pfandbriefe sind bis heute zur Einlösung nicht präsentirt worden, und zwar

4 prc. Pfandbriefe:

à fl. 100: Nr. 962 1036 1052 1959 2074 2104 2439 3849 3890 3983 4314 4415 4434 4632.

à fl. 1000: Pr. 1873 2364 2773 4326 5612 9130 9543 9981 10426.

á fl. 10000: Nr. 24.

$4^1/_2$ prc. Pfandbriefe:

à fl. 100: 105 115 226 248 306 319 329 420 650 659 704 721 722 732 735 766 768 777 778 798 818 828 857 869 917 919 922 1006 015 050 080 081 084 092 171 173 197 272 346 391 392 539 573 574 575 647 657 659 676 681 695 736 749 757 778 780 787 791 797 830 846 878 881 882 887 981 2039 072 259 289 303 316 318 321 339 340 342 370 411 412 515 529 544 557 652 654 675 767 776 780 814 815 816 817 818 819 820 821 822 824 826 843 859 886 961 998 999 3054 126 206 215 219 221 222 223 230 232 233 235 236 247 260 262 263 272 291 294 295 366 385 397 440 442 443 444 458 459 460 461 462 537 542 555 564 574 575 585 606 610 612 663 669 687 696 720 871 889 4076 078 206 218 223 224 227 251 272 273 293 351 362 418 478 498 511 597 615 639 659 796 879 902 903 908 917 919 932 933 934 939 940 941 944 946 947 950 952 956 959 961 962 970 975 989 981 982 983 984 985 986 991 992 994 995 996 998 999 5000 003 021 022 041 045 052 063 066 067 068 085 092 093 094 112 182 227 228 229 259 271 461 478 531 539 540 571 582 583 616 688 689 692 744 843 845 864 871 887 904 906 907 908 958 989 992 6020 204 205 206 242 253 339 380 432 576 606 607 610 618 619 619 620. 636 638 666 667 669 693 694 755 788 884 990 994 7005 086 244 307 309 324 327 329 358 362 378 546 553 554 571 579 618 620 651 652 655 657 715 716 724 727 730 738 739 740 741 742 743 762 763 772 774 781 8 3 903 979 8033.

á fl. 500: 10 34 129 149 186 187 217 226 228 229 233 241 245 284 285 201 296 310 348 401 402 406 407 408 414 417 421 422 425 426 427 434 437 439 442 447 448 449 457 465 468 471 480 488 489 493 496 498 500 504 505 507 509 513 531 537 538 547 557 569 570 574 586 621 625 743 779 774 802 879 881 938 1010 064 112 163 201 202 203 204 208 216 249 263 282 283 295 354 365 392 404 407 417 528 532 575 677 715 781 815.

à fl. 1000: 168 169 273 299 333 334 448 659 952 974 1074 134 403 638 682 943 992 2249 874 3264 267 390 514 613 618 637 673 678 837 4121 334 335 336 370 375 376 378 379 384 422 550 742 934 935 936 966 967 5062 409 445 446 456 550 569 570 739 760 835 912 915 6190 191 192 193 194 195 196 197 204 405 257 260 261 351 631 659 660 677 699 722 723 724 778 779 876 877 887 894 896 897 898 958 7106 107 108 163 164 165 166 167 185 230 559 608 612 730 763 926 8059 207 231 232 258 621 630 645 820 845 846 848 861 9027 028 029 030 031 932 033 034 036 037 038 039 040 049 051 056 094 315 361 389 393 400 499 709 714 759 785 847 10046 130 645 735 736 746 747 748 749 756 751 752 786 792 821 845 871 905 11114 124 126 165 167 175 185 189 191 219 220 221 222 223 254 582 624 647 678 738 12006 034 043 122 185 223 264582 570 728 661 820 937 961 13068 110 121 226 318 319 324 348 421 422 424 425 426 427 428 435 436 438 439 468 465 473 480 482 483 484 489 494 495 497 498 500 509 522 523 524 593 905 14017 018 465 477 478 482 713 784 15015 122 222 226 238 269 271 272 274 300 376 571 718 876 931 16074 268 272 292 317 397 399 400 404 406 863 866 17069 078 240 243 284 285 286 419 466 513 545 563 707 919 18034 206 207 617 621 759 762 765 898 948 19906 920 952 953 954 955 956.

Bladaczkę, brak regularności, niemoc mężczyzn i niepłodność kobiet, syfilis i wszelkie wyrzuty skórne, leczy metodą jedynie racyonalną i tysiąckrotnie wypróbowaną (białe upławy paryskiemi tamponami) wszech nauk lekarskich

dr. Dubanowicz

(Paweł Sas) 3 8

b. lekarz prakt. szpitala „Charité", b. lekarz powiatowy, lekarz zdrojowy etc. etc.

NB. Pacyenci obojej płci z prowincyi raz zbadani, mogą kontynuować zaordynowaną kuracyę w domu podług szczegółowej listowej informacyi i otrzymywać leki pod pseudonimem (dla dyskrecyi).

Ordynacya domowa (poczekalnie osobne), rano od godziny 8 do 10 i po południu od godziny 5 do 6 m. 30, na żądanie także w każdym innym przez chorych oznaczonym czasie.

Lwów, ulica Ormiańska L. 30,
w parterze na prawo.

Bank Rolniczy we Lwowie

sprzedaje na rzecz swoich członków

kukurudzę 170

ze zbioru 1888, celnej suchej jakości po zł. 6·70 za 100 kl loco Lwów, niemniej przyjmuje zamówienia na **Inłankę** do posiewu wiosennego.

Kto kupi **wannę** lub **kanapkę** z aparatem do grzania wody **będzie miał za 4 ct. kąpiel w domu.**

Wanny cynkowe połączone z tuszami.

Tusze także do użycia kuracyi hydroterapeutycznej.

Klozety pokojowe, hermetycznie zam ię-te po 11 zł. 4

Ilustr. cenniki franko Wedle umowy także n aty.

A. KROLIKOWSKI, Lwów, Janowska, 14.

Siana 177

kilkadziesiąt sążni z sianożęci leśnych na sprzedaż. Bliższa wiadomość u Zarządu dóbr Zagwoźdź, poczta Stanisławów.

Dr. Ant. Roickiego

(A Bergera) 2

zupełnie nowe przerobione **wydanie czwarte** r. 1889 **z rycinami** p. t. **Poradnik w chorobach płciowych.** jest do nabycia u autora w cenie 1 zł. 20 ct. Poczta wraz z opakowaniem wynosi 1 zł. 50 ct.

UWAGA. Poradnik dla kobiet 50 cent., pod opaską 60 ct.

Ordynacya domowa od godz. 3 do 5 po południu.

Lwów, ul. Karola Ludwika L. 7.

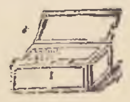
Patentowane Strakosch-Boner

Maszyny do prania

i

marglarnie

poleca Aleksander

HERZOG

Wiedeń, Graben, Bräunerstrasse 6.

Katalogi gratis i franko. 672

Ogniotrwałe żelazne

kasetki

do przyśróbowania jak niemniej używane juz nowe ogniotrwałe

KASY

najtaniej u **S. Bergera** w Wiedniu, Bräunerstrasse, 1

Handel

Karola Bałłabana

we Lwowie

poleca świeży transport 1698

chińsko-rosyjskiej herbaty

ciemno naciągającej, wonnej i aromatycznej

1/2 kilo	Congo cesarski . .	2	złr.	— ct.
„	familijnej . . .	3	„	— „
„	Melange do Moskau . .	4	„	— „
„	Imperial . .	5	„	— „
„	Souchong w oryg. upakowaniu	4	„	— „
„	Wysiewek własnych . .	1	„	70 „
„	Ciast angielskich do herbaty .	1	„	20 „

Wyrób krajowy!!

Ważne dla pp. urzędników państwowych!

Zakład uniformowy

ALOJZEGO CASKA

krawca cywilnego i wojskowego w Tarnowie

poleca dla wszystkich kategoryj pp. urzędników mundury, pałasze, czapki, kapelusze, rękawiczki, krawatki itp po cenach bardzo przystępnych i za spłatą ratami miesięcznemi. Cenniki przesyłam darmo, oraz zawiadamiam swietne c. k. Urzęda, że gotów jestem na żądanie dla wzięcia miary pp. Urzędników, na własny koszt przyjechać. 7472

Na raty!!

Ceny bardzo przystępne!!!

SZPRYCOWANIE MATICO

PP. GRIMAULT i K°. Aptekarzy w Paryżu.

Przyrządzone wyłącznie z liści peruwiańskiej rośliny *Matico*, szprycowanie to zasłużyło sobie w przeciągu lat kilku na powszechne wzięcie. Leczy w bardzo krótkim czasie najuporczywsze *rzeżączki*.

W Paryżu, 8, ulica Vivienne, i w głównych aptekach.

8015

WE LWOWIE w aptekach pp. Mikolascha, Wewiórskiego, Ruckera, Sklepińskiego i Beizera.

We Lwowie skład główny w magazynach P. K. MIKOLASCHA, i u wszystkich aptekarzy, fryzyerów i magazynach perfum.

VELOUTINE

Puder ryżowy specyalnie PRZYGOTOWANY Z BIZMUTEM Przez **CH^les FAY**, Fabrykanta Perfum PARYŻ, 9, Ulica de la Paix, 9, PARYŻ

390

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic. akcyjnego

BANKU HIPOTECZNEGO

kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

5% Listy Hipoteczne,

jako też

5% Premiowane Listy Hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1870 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże kantorze do nabycia.— Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczania prowizyi.**

1

Utwory fortepianowe

J. I. Paderewskiego

I. Album Tatrzańskie.

Op. 12. 1) nr. I.
2) nr. II.
3) nr. III.
4) nr. IV.

Cena kop. 80.

II. Intermezzo.

1) Intermezzi nr. I „W błyskawiczną noc".
2) „ nr. II.
3) Krakowiak, op 11.
4) Menuet, op 14. 8494

Cena rs. 1 kop. 30.

Wyszły nakładem Redakcyi

„Echa muzycznego"

Senatorska 26, w Warszawie.

W m. Białej Cerkwi

guberni Kijowskiej pow. Wasylkowskim st. kolei żelaznej Fastowskiej **w dniu 3 (15) lutego 1890 r. odbędzie się doroczna**

sprzedaż koni

arabskich i innych ras rozpłodowych, **matek młodych, wierzchowych i zaprzęgowych,** pochodzących ze stad JW. hr. Maryi Branickiej, JW. hr. Władysława Branickiego, JW. hr. Ksawerego Branickiego i właściciela ziemskiego Wł. Markowskiego.

Konie oglądać można w stajni Biało-Cerkiewskiej od dnia 1 (13) lutego 1890 r.

Na żądanie wysyła się szczegółowa lista koni. 8493

Pracownia i Skład

GOTOWYCH SUKIEN MĘZKICH

Pawła Piątkowskiego

we Lwowie, plac Halicki l. 13.

Dziękując za dotychczasowe względy Szanownej P. T. Publiczności, polecam i nadal moją pracownię zaopatrzoną w najnowsze i najmodniejsze towary **jesienne i zimowe** po umiarkowanych cenach. Zaopatrzyłem mianowicie moj magazyn w gotowe i tanie suknie męzkie, tak, że można nabyć **cały garnitur własnej roboty za 13 złr. 50 ct.** i wyżej. (6)

Marynarki w cenie 8 złr. Pantalony męzkie 3 zł. 50 ct. Kamizelki 2 zł. 50 ct.

Wykonywam także wszelkie zamówienia w miejscu i na prowincyę akuratnie i po umiarkowanych cenach

Cenniki wraz z warunkami spłaty dla **c. k. urzędników państwowych** na

Uniformy i składowe części tychże

(służące do zupełnego umundurowania) przesyła franko

Uniformsanstalt zur „Kriegsmedaille"

Maurycego Tiller'a & Co. c. k. dostawcy nadwornego

W Wiedniu, (VII) Mariahilferstrasse 22. 1100

10 Medali zasługi. 2 Dyplomy honorowe.

Woda lwowska

wynalazku

J. IHNATOWICZA.

Przyjemny, delikatny i długotrwały zapach tej wody, sprawił to, że w Antwerpii na wystawie wszechświatowej, została publicznie proklamowaną i wyszczególnioną dyplomem honorowym.

Cena flakonu mniejszego 80 ct., większego 1 zł. 50 ct.

Nabyć można we LWOWIE w sklepach własnych: ulica Kopernika L. 3 i Halicka róg Wałowej L 25, w KRAKOWIE Sukiennice L. 20, w CZERNIOWCACH Rynek L. 2; oraz w miastach prowincyonalnych: w Buczaczu pp. Müller, Fränkel, Broda i p. Grünspann, Białej p. Wyspiański, Brzeżanach pp. Durst, Łoboś, Korn fryzyer; Borszczowie pp. Niemczewski, Kulesiński; Bóbrce p. Mędlicki; Chorostkowie p. Gąsiorowski, Czortkowie p. N ss, Drohobyczu pp Kobuzowski, Aichmiler, Goldbauer; Gorlicach p Birn; Gródku pp. Lipes, Tomaszewski; Haliczu p. Ormezowski; Husiatynie p. Czerski; Jarosławiu pp. Wisłocki, Rohm: Jezierzanach p. Kraiński; Jaśle p. Bragiewicz; Kołomyi pp. Stenzel, Dąbrowski, Sidorowicz, Hausser. Feingold; Mielcu p. Gawlikowski: Mikołajowie p Zbadowski; Mościskach p. Schalbut; Nowym Sączu p. Jakubowski; Przemyślu p Nahlik; Przemyślanach p. Mehll; Radymnie p. Krieger; Rymanowie p. Łazarowicz; Rzeszowie pp. Jamrozik, Karpiński, Prań; Stanisławowie pp. Maoura, Gorecki (Beill), Strzemecki: Samborze pp. Maresz, Aleksiewicz, Leiner; Sanoku pp. Barański, Narodna T rhowla, Dzuganowski; Sniatynie Narodna Torhowla; Stryju p. Lipiński; Sokalu p Wysoczański; Tarnowie pp. Adler, Sokalski, Więckowski, Wierzycki, Erazmus; Tarnopolu pp. Jamrógiewicz, Fantrik; Tarnobrzeg p Giżyński i syn; Zaleszczyki p. Kajetanowicz; Zakopane p. Tabeau; Zbaraż p. Kadernóżka; Żurawno p. Tomaszewski; Wadowice p. Fiderkiewicz; Ober-Döbling p. Gartner. 6362

Pierwszy berneński wysyłkowy handel

BERNHARDA TICHO

18 Krautmarkt **Berno** Krautmarkt 18

wysyła za pobraniem: 5862

Berneńskie resztki sukna na zimowe ubranie resztka 3.10 metra na kompletne ubranie męskie 5 zł.	**Materye na zimowy surdut** resztka 2·10 metra na zimowe palto, czarne, brunatne lub granatowe zł. 5·50.
Materye na zimowe palto najpiękniejszy palmerston we wszystkich modnych kolorach 2·10 metra zł. 9.	**Materye na zarzutki** najlepszy gatunek 2·10 metra na całą zarzutkę zł. 7.
Najprzedniejsze berneńskie materye na ubrania najmodniejsze carreaux i w paski, 3·10 metra na kompletne ubranie zł. 10.	**Baje na surduty do polowania i menżykowy** 2·10 metra na kompletne ubranie do polowania zł. 5.

Wzory gratis i franko.

Elegancko wykonana karta wzorów z 400 deseniami dla pp. krawców niefrank.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich.